Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme

Aprovat definitivament pel conseller de Política Territorial i Obres Públiques en data 29 JUL 2010

La secretària de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya

Dolors Vergés Fernández

Pla director urbanístic del sistema urbà de Girona

Juny 2010

Programa de Planejament Territorial

Normativa

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Secretaria per a la Planificació Territorial
Programa de Planejament Territorial

PTOP

PLA DIRECTOR URBANÍSTIC DEL SISTEMA URBÀ DE GIRONA

Normativa

PLA DIRECTOR URBANÍSTIC DEL SISTEMA URBÀ DE GIRONA 7

NORMATIVA 7

TÍTOL I. DISPOSICIONS DE CARÀCTER GENERAL 7
Article 1.1 Objecte i àmbit d'aplicació 7
Article 1.2 Naturalesa jurídica 7
Article 1.3 Marc legal 7
Article 1.4 Finalitat 8
Article 1.5 Contingut 9
Article 1.6 Determinacions 10
Article 1.7 Documentació 12
Article 1.8 Vinculació normativa de les determinacions 13
Article 1.9 Interpretació de les determinacions 14
Article 1.10 Obligatorietat 14
Article 1.11 Vigència 14
Article 1.12 Modificació del Pla 14
Article 1.13 Adequació del planejament urbanístic 14
Article 1.14 Actuacions d'interès territorial no previstes pel Pla 15

TÍTOL II. SISTEMA D'ESPAIS OBERTS 16
Article 2.1 Objecte 16
Article 2.2 Finalitat de les determinacions 16
Article 2.3 Tipus de sòl 17
Article 2.4 Precisió de límits 17
Article 2.5 Edificacions, instal·lacions i infraestructures en els espais oberts 18
Article 2.6 Sòl de protecció especial: definició 19
Article 2.7 Sòl de protecció especial: regulació 20
Article 2.8 Sòl de protecció territorial d'interès agrari i paisatgístic: definició 25
Article 2.9 Sòl de protecció territorial: regulació 25
Article 2.10 Sòl de protecció preventiva: definició 26
Article 2.11 Sòl de protecció preventiva: regulació 27
Article 2.12 Sòl subjecte a risc o afectació 27
Article 2.13 L'ordenació del sòl no urbanitzable en el planejament urbanístic municipal 28
Article 2.14 Àrees de regulació homogènia en sòl no urbanitzable: Definició 29
Article 2.15 Àrees de regulació homogènia en sòl no urbanitzable: Regulació 30
Article 2.16 Règim dels usos i edificacions existents en els espais oberts 35

Article 2.17 Actuacions en trams urbanitzats dels cursos fluvials i en les zones verdes i els parcs urbans amb funció connectora o de transició 36
Article 2.18 Establiment de regulacions específiques 37
Article 2.19 Activitats extractives 37
Article 2.20 Abocadors, plantes de tractament de residus i estacions depuradores d'aigües residuals 38
Article 2.21 Reintegració de sòl al sistema d'espais oberts per canvi de classificació urbanística. 38
Article 2.22 Espais oberts inclosos dins del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) i altres àmbits subjectes a legislació o planejament sectorial. 39
Article 2.23 Instruments de custòdia del territori 40

TÍTOL III. SISTEMA D'ASSENTAMENTS URBANS 42
Article 3.1 Objecte 42
Article 3.2 Finalitat de les determinacions 42
Article 3.3 Àmbit i abast de les determinacions 43
Article 3.4 Determinacions per a l'ordenació dels assentaments urbans 43
Article 3.5 Àmbits d'expectativa d'expansió urbana. Tipus de sòl i classificació urbanística. 44
Article 3.6 Noves àrees d'expansió urbana - residencials. 45
Article 3.7 Noves àrees per a activitats econòmiques. 46
Article 3.8 Noves àrees per a equipaments i serveis. 46
Article 3.9 Àrees de reestructuració urbana i de reequilibri dotacional. 47
Article 3.10 Determinacions específiques per a assentaments urbans i àrees especialitzades. 47
Article 3.11 Previsions de desenvolupament i terminis 49
Article 3.12 Habitatges de protecció pública. 50
Article 3.13 Desenvolupament de les directrius i determinacions del Pla en el planejament urbanístic municipal. 50
Article 3.14 Activitat econòmica en nuclis i àrees urbanes 51
Article 3.15 Condicions generals d'ordre ambiental al desenvolupament urbanístic 51

TÍTOL IV. SISTEMA D'INFRAESTRUCTURES DE MOBILITAT 53
Article 4.1 Objecte 53
Article 4.2 Finalitat de les determinacions 53
Article 4.3 Determinacions gràfiques del sistema d'infraestructures 53
Article 4.4 Tipologies de la xarxa viària 54
Article 4.5 Tipologies de la xarxa ferroviària 55
Article 4.6 Desenvolupament de les propostes del sistema d'infraestructures 56
Article 4.7 Condicions generals per a la implantació de noves infraestructures i per a l'ampliació de les existents 57
Article 4.8 Xarxa capil·lar 58

TÍTOL V. INSTRUMENTS DE GESTIÓ SUPRAMUNICIPAL 59
Article 5.1 Àmbits de cooperació municipal 59

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió d'Urbanisme de Catalunya

Article 5.2 Planejament mancomunat en àrees d'expansió o reestructuració urbana. 59
Article 5.3 Desenvolupament mancomunat de les propostes d'infrastructures 60
del sistema viari i ferroviari 60
Article 5.4 Desenvolupament de la nova àrea especialitzada de l'aeroport Girona-Costa Brava. 60
Article 5.5 Cooperació per a la promoció d'habitatge de protecció pública 61
Article 5.6 Desenvolupament de les actuacions territorials estratègiques 61
Article 5.7 Fons supralocal per a la conservació i gestió del sòl no urbanitzable 63

TÍTOL VI. PAISATGE 65
Article 6.1 Normes territorials sobre el paisatge 65
Article 6.2 Condicions generals per a les transformacions del sòl en els paisatges rurals 65
Article 6.3 Condicions generals per a les edificacions aïllades 66
Article 6.4 Estudis d'impacte i integració paisatgística 67
Article 6.5 Les edificacions agràries en el paisatge rural 68
Article 6.6 Corredors de protecció paisatgística 69
Article 6.7 Zones urbanes d'especial atenció paisatgística 71
Article 6.8 Condicions que han de complir les edificacions aïllades en el medi rural en absència de directrius de paisatge. 71
Article 6.9 Tanques. 73

DISPOSICIONS ADDICIONALS 73
DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA 76
DISPOSICIÓ FINAL 76

PLA DIRECTOR URBANÍSTIC DEL SISTEMA URBÀ DE GIRONA

NORMATIVA

TÍTOL I. DISPOSICIONS DE CARÀCTER GENERAL

Article 1.1 Objecte i àmbit d'aplicació

El Pla Director Urbanístic del Sistema Urbà de Girona (en endavant, el Pla) ordena el territori dels municipis d'Aiguaviva, Bescanó, Celrà, Fornells de la Selva, Girona, Llambilles, Quart, Riudellots de la Selva, Salt, Sant Gregori, Sant Julià de Ramis, Sarrià de Ter, Vilablareix i Vilobí d'Onyar, que integren l'àmbit funcional de planificació delimitat.

Per a aquest àmbit, el Pla estableix determinacions que han de ser respectades i desenvolupades per les actuacions territorials, en especial les urbanístiques, les d'infraestructures de mobilitat, i les derivades de les polítiques de protecció del patrimoni ambiental, cultural, social i econòmic.

Article 1.2 Naturalesa jurídica

El Pla té naturalesa i contingut de Pla director urbanístic d'acord amb el que estableix la Llei d'urbanisme de Catalunya, text refós aprovat per decret legislatiu 1/2005, de 26 de juliol.

Aquest Pla Director Urbanístic es tramita en absència del Pla territorial de les comarques Gironines, i les seves determinacions transitòriament supleixen en part, els criteris i les estratègies d'ordenació territorials que pertoquen a aquest segon àmbit de planificació territorial.

Aquest Pla Director s'haurà d'adaptar a les determinacions del Pla Territorial en el moment que aquest s'aprovi, si és necessari, per la coherència exigible entre ambdós plans.

Article 1.3 Marc legal

El Pla s'ha redactat d'acord amb la legislació territorial, sectorial i urbanística vigent, com també amb la resta de disposicions legals aplicables.

Per aquest motiu, les determinacions del Pla són sense perjudici de l'observança obligatòria de les lleis i reglaments de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya relatives a qualsevol matèria de caràcter sectorial present en el territori, en especial totes les disposicions d'obligat compliment referents a les infraestructures viària, ferroviària, aeroportuària, portuària, de comunicacions i qualsevol altra, que per raó de les competències de creació, explotació i regulació sigui objecte de legislació i

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió d'Urbanisme de Catalunya

reglamentació sectorial.
Tota referència a la "legislació territorial, sectorial i urbanística vigent" s'ha d'entendre que remet a l'ordenament aplicable a Catalunya.

Article 1.4 Finalitat

El Pla té per finalitat ordenar l'espai supramunicipal que comprèn per tal de garantir el benestar de la població actual i futura. Per això el Pla estableix les pautes espacials per a un desenvolupament urbanístic que compleixi les següents condicions:

Que doni cabuda a les previsions de nous habitatges i llocs de treball adoptades com a hipòtesis de futur per a l'àmbit del Pla, amb especial atenció a les necessitats de sòl per a habitatge assequible.

Que contribueixi a la generació de riquesa a partir de l'aprofitament ordenat i sostenible dels recursos del territori i del desvetllament del seu potencial endogen.

Que la distribució d'usos i la disposició de les xarxes d'infraestructures en el territori afavoreixin una eficiència econòmica creixent considerada en el conjunt de l'àmbit i en el conjunt de Catalunya.

Que els ciutadans, amb independència del seu lloc de residència, disposin d'unes condicions raonablement equiparables en l'accés a la renda i els serveis.

Que el desenvolupament sigui sostenible i que respongui als criteris del Programa de Planejament Territorial de Catalunya explicitats en la memòria del Pla i que tenen el següent enunciat:

- Afavorir la diversitat del territori, mantenint la referència de la seva matriu biofísica.
- Protegir els espais naturals, agraris i no urbanitzables en general com a components de l'ordenació del territori.
- Preservar el paisatge com un valor social i un actiu econòmic del territori.
- Moderar el consum de sòl.
- Afavorir la cohesió social del territori i evitar la segregació espacial de les àrees urbanes.
- Protegir i potenciar el patrimoni urbanístic que vertebra el territori.
- Facilitar un política d'habitatge eficaç i urbanísticament integrada.
- Propiciar la convivència d'activitats i habitatge a les àrees urbanes i racionalitzar la implantació de polígons industrials o terciaris.
- Aportar mesures de regulació i orientació espacial de la segona residència.
- Vetllar pel caràcter compacte i continu dels nous creixements.
- Reforçar l'estructura nodal del territori a través del creixement urbà.
- Fer de la mobilitat un dret i no una obligació.
- Facilitar el transport públic mitjançant la polarització i la compacitat dels sistemes d'assentaments.
- Atendre especialment la vialitat que estructura territorialment els desenvolupaments urbans.
- Integrar els espais del transport i de la logística en la matriu territorial.

Així mateix, en el marc de garantir un desenvolupament urbanístic sostenible en l'àmbit del Pla aquest es redacta i s'haurà de desplegar atenent als següents objectius ambientals específics:

Objectiu 1.- Evitar la pèrdua de biodiversitat i garantir la connectivitat ecològica de tot el sistema, vetllant, en concret, per la conservació dels espais PEIN i protegint i conservant els espais d'interès o valor ecològic i els eixos fluvials pel seu valor connector.

Objectiu 2. Definir una xarxa d'espais que garanteixin el manteniment de la connectivitat ecològica amb especial atenció al connector d'Aiguaviva-Fornells, entre les Gavarres i el volcà de la Crosa.

Objectiu 3.- Deixar lliures les zones inundables de les valls del Ter i l'Onyar, i altres cursos fluvials, alhora que vetllar per evitar la contaminació de les aigües continentals subterrànies de l'àmbit.

Objectiu 4.- Fomentar l'ús del transport públic entre els municipis que conformen el Sistema Urbà de Girona per tal de frenar el creixement de la mobilitat en vehicle privat i afavorir els modes de transport més eficients.

Objectiu 5.- Definir un marc homogeni de regulació del sòl no urbanitzable per a tots els municipis del sistema, de manera que no existeixin incongruències en la planificació entre els diferents municipis.

Objectiu 6.- Protegir específicament aquelles àrees de major valor paisatgístic i que cal preservar del procés urbanitzador, amb especial atenció a les planes agrícoles que queden en el sistema.

Objectiu 7.-Establir una xarxa bàsica de mobilitat alternativa i de qualitat que uneixi tots els nuclis del sistema urbà mitjançant vies ciclables.

Objectiu 8.- Fomentar l'estalvi energètic per fer front a situacions de col•lapse en el subministrament.

Objectiu 9.- Minimitzar el risc d'incendi en relació amb les urbanitzacions i edificacions aïllades.

Objectiu 10.- Garantir la disponibilitat de les instal•lacions necessàries per a la gestió dels residus generats per qualsevol actuació urbanística prèviament a la seva aprovació.

Article 1.5 Contingut

1. El contingut del Pla respon a l'objectiu d'aportar les referències espacials necessàries per a un desenvolupament sostenible del territori en termes ambientals, socials i econòmics. Amb aquesta finalitat el desenvolupament urbanístic, la construcció d'infraestructures, les activitats agràries i extractives i les actuacions de protecció del patrimoni territorial caldrà que s'ajustin a les pautes que estableix el Pla, les quals no poden ésser contradictòries amb la normativa sectorial aplicable.

2. El Pla se centra en la regulació dels tres sistemes bàsics de la realitat territorial: els espais oberts, els assentaments urbans i les infraestructures de mobilitat. La proposta reguladora del Pla es basa en els criteris de planejament assenyalats a l'article 1.4, en les hipòtesis d'evolució econòmica i demogràfica i en la situació actual del territori, en especial, pel que fa a les infraestructures i les implantacions urbanes.

3. Quant al sistema d'espais oberts, el Pla diferencia segons les seves característiques i la seva funció territorial els diferents tipus de sòl que han de quedar al marge dels processos d'urbanització i estableix la normativa i els criteris de gestió de cadascun. Pel que fa al sistema d'assentaments urbans, assenyala per a cada nucli o àrea urbana les directrius urbanístiques que són adequades per a les finalitats del Pla. Pel que fa al sistema d'infraestructures de mobilitat, fa propostes de nous traçats i de millores en la xarxa viària territorial i en la xarxa ferroviària. Igualment, el Pla fa propostes relatives a les àrees logístiques i de serveis, associades a les xarxes viària i ferroviària.

4. A més de les propostes corresponents als tres sistemes territorials bàsics, el Pla conté propostes amb diversos graus de vinculació relatives, entre altres, a planejament urbanístic supramunicipal, cooperació intermunicipal, creació d'equipaments, implantació d'àrees d'activitat econòmica, actuacions d'habitatge i normativa específica per a determinats àmbits, en especial la referent al paisatge.

5. El Pla incorporarà les determinacions dels plans sectorials que s'aprovin que tinguin transcendència per a l'ordenació de l'espai territorial i, quan calgui, s'introduiran els ajustaments necessaris a les determinacions del Pla mitjançant un tràmit d'adaptació.

6. L'aplicació del Pla ha de millorar substancialment la sostenibilitat del procés d'evolució del territori amb relació a les dinàmiques hagudes fins a l'aprovació, com explica i justifica l'informe ambiental i ratifica l'avaluació ambiental de plans i programes a què s'ha sotmès d'acord amb allò que disposen la llei 6/2009 d'avaluació ambiental de plans i programes.

7. En cas que les previsions en matèria mediambiental que estableixin futurs plans sectorials haguessin de motivar una reconsideració de les hipòtesis d'evolució econòmica i demogràfica del Pla, es procedirà a introduir les correccions i ajustaments necessaris en les corresponents determinacions per tal de recuperar la coherència propositiva entre totes les variables que intervenen en el desenvolupament sostenible del territori.

Article 1.6 Determinacions

El Pla concreta l'ordenació de l'espai comprès en el seu àmbit mitjançant tres ordres de determinacions gràfiques que s'assenyalen en els plànols:

Àrees: Formades per les superfícies de sòl corresponents als tres sistemes territorials – espais oberts, assentaments i infraestructures–. Aquestes àrees tenen un significat funcional relacionat amb el paper que desenvolupen en el conjunt del territori, que comporta l'establiment d'una normativa reguladora dels usos i processos adequats o admissibles. Aquestes àrees són excloents i en conjunt exhaureixen tota la superfície del territori.

Les àrees que determina el Pla són divisions amb finalitat reguladora, de caràcter territorial, que se superposen a les qualificacions de sòl pròpies del planejament urbanístic, sense perjudici que puguin donar-se en alguns casos coincidències de delimitació.

El Pla determina els tipus d'àrees següents:

- Sòl de protecció especial
- Sòl de protecció territorial
- Sòl de protecció preventiva
- Àrees de Regulació Homogènia
- Àrees urbanes
- Àrees d'expectativa i expansió urbana
- Àrees de reestructuració urbana
- Àrees especialitzades
- Espais lliures i equipaments
- Actuacions territorials estratègiques
- Àmbits d'intervenció paisatgística

Xarxes: Formades pels elements existents i previstos de les xarxes viària i ferroviària. Als efectes d'aquestes normes, les xarxes es consideren formades per línies unidimensionals dotades de determinats atributs (amplada, nombre de carrils, etc.) que se superposen a les àrees en què es divideix l'àmbit territorial i les relacionen.

Àmbits: El Pla delimita àmbits amb diferents tipus de finalitats complementàries que se superposen a les anteriors determinacions. Els àmbits no exhaureixen necessàriament tota la superfície del territori i no són excloents entre si, de manera que un punt del territori, a més de pertànyer a una àrea, pot pertànyer, o no, a un o més àmbits.

El Pla pot determinar àmbits amb les finalitats següents:

Referència per a la previsió d'habitatges i llocs de treball
Assenyalament de normatives específiques, en especial les relatives al paisatge
Formulació de plans especials urbanístics plurimunicipals
Formulació de plans especials per a l'establiment i aplicació d'estratègies de conservació, gestió i intervenció en els espais oberts
Recomanació de fórmules de cooperació municipal
Creació i gestió d'equipaments supramunicipals
Implantació d'àrees mancomunades d'activitat econòmica
Actuacions plurimunicipals d'habitatge

El contingut propositiu d'aquests diferents ordres de determinacions gràfiques, en completa la definició en la normativa del Pla interpretada en el marc del conjunt de la documentació.

El caràcter obert de l'estructura d'àmbits facilita que, mitjançant modificacions del Pla, s'hi puguin incloure nous àmbits amb les finalitats assenyalades o d'altres tipus.

Article 1.7 Documentació

La documentació del Pla inclou els documents següents:

Memòria, amb un contingut justificatiu i explicatiu de les propostes del Pla en el marc dels criteris del Programa de planejament territorial de Catalunya, de les hipòtesis generals de desenvolupament econòmic i demogràfic i de les circumstàncies concretes del territori que comprèn l'àmbit de planejament.

Plànols d'informació, com a referència documental complementària, pel conjunt de l'àmbit:

- I1. Generals
  1.1 Àmbit del Pla director urbanístic del Sistema Urbà de Girona 1/40 000

- I2. Medi natural
  2.1 Medi físic i morfologia del territori 1/25 000
  2.2 Usos del sòl 1/25 000
  2.3 Hàbitats 1/25 000
  2.4 Proteccions supramunicipals 1/25 000
  2.5 Estudis de connectivitat en procés 1/25 000
  2.6 Pendents i riscos ambientals 1/25 000

- I3. Assentaments
  3.1 Classificació del sòl 1/25 000
  3.2 Qualificació urbanística del planejament vigent 1/25 000
  3.3 Evolució del creixement urbanístic
  3.4 Nivell de consolidació del sòl urbanitzable 1/25 000

- I4. Infraestructures de mobilitat
  4.1 Xarxes territorials viàries i ferroviàries 1/25 000

- I5. Infraestructures de serveis urbanístics
  5.1 El sanejament 1/25 000
  5.2 L'aigua 1/25 000
  5.3 L'energia 1/25 000

Plànols d'ordenació, on s'expressen les determinacions gràfiques que defineixen la proposta espacial del Pla. Són els següents, amb expressió de la seva escala:

- O1. Sistema d'espais oberts
  1.1 Proteccions supramunicipals i espais connectors - 1/25 000
  1.2 Àrees de Regulació Homogènia del sòl no urbanitzable - 1/25 000

- O2. Sistema d'assentaments
  2.1 Àmbits residencials i per activitats econòmiques - 1/25 000
  2.2 Estructura d'espais lliures i equipaments - 1/25 000

- O3. Sistema d'infraestructures de mobilitat
  3.1 Xarxes territorials viàries i ferroviàries - 1/25 000

3.2 Estratègies territorials de mobilitat - 1/25 000

- O4. Actuacions territorials estratègiques
  4.1 Actuacions territorials estratègiques - 1/25 000

- O5. Anàlisi del paisatge
  5.1 Àmbits d'intervenció paisatgística - 1/25 000

Normativa que regula els diferents continguts del Pla, és a dir, les qüestions de caràcter general, el sistema d'espais oberts, el sistema d'assentaments urbans, el sistema d'infraestructures de mobilitat i els instruments de gestió supramunicipal, entre d'altres.

Bases tècniques i econòmiques del Pla, que presenta una avaluació dels efectes previsibles del Pla sobre l'economia del territori, com també una valoració del cost de les actuacions prioritàries amb la previsió de fórmules possibles de finançament.

Informe de sostenibilitat ambiental i Memòria ambiental, que conté una avaluació ambiental de les propostes del Pla i assenyala les mesures i recomanacions adequades per a implantar-lo.

Cartografia de normativa sectorial aeroportuària.

Com a annex a la documentació integrant del Pla, cal considerar la cartografia i la informació de base i els estudis realitzats per a la seva elaboració.

Article 1.8 Vinculació normativa de les determinacions

A través del conjunt de la documentació, el Pla estableix normes, directrius i recomanacions que es distingeixen per la redacció o per l'expressió gràfica.

Normes són aquelles disposicions de formulació precisa i d'obligat compliment pel planejament urbanístic, pels projectes d'infraestructures i per les altres actuacions en el territori que són objecte de regulació.

Les Directrius són disposicions que defineixen estratègies o pautes d'actuació que han de ser concretades en documents normatius de menor escala, especialment pel planejament urbanístic.

El Pla fa, així mateix, diverses recomanacions que considera adients per a un desenvolupament positiu del territori però que entén sotmeses a les valoracions d'oportunitat o conveniència que l'administració competent pugui fer en el moment de l'actuació, amb el benentès que caldrà, quan s'escaigui, justificar en el projecte tècnic corresponent els motius pels quals no se segueixen les recomanacions del Pla.

Els plànols d'ordenació i la normativa del Pla són els documents que contenen les normes, les directrius i les recomanacions del Pla, les quals han de ser interpretades en el marc del discurs que el conjunt de documents que l'integren expressa. Les normes i les directrius són d'obligat compliment i vinculen tant els particulars com l'Administració.

Els plànols d'ordenació assoleixen el grau de detall propi de l'escala 1/25.000 i per tant les determinacions gràfiques del Pla han d'ésser interpretades amb el nivell de precisió que aquesta escala permet, i amb el benentès que seran els instruments urbanístics i els projectes d'infraestructures, d'acord amb les prescripcions de la normativa sectorial, els que concretaran de manera precisa la configuració i l'abast físic real de les línies i àrees proposades pel Pla.

Article 1.9 Interpretació de les determinacions

Les determinacions del Pla i concretament aquestes normes d'ordenació territorial s'interpretaran basant-se amb criteris que, partint del sentit propi de les paraules en relació amb el context i els antecedents, tinguin en compte principalment els objectius, com també la realitat social del moment en què han de ser aplicades.

Article 1.10 Obligatorietat

Les administracions públiques, les entitats que en depenen i els particulars estan obligats a complir les determinacions i les disposicions que estableix el Pla.

Article 1.11 Vigència

1. El Pla entra en vigor el mateix dia de la publicació de l'acord d'aprovació definitiva i de les normes corresponents al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i mantindrà la vigència, de manera indefinida, sense perjudici de les adaptacions i de les modificacions que calgui per adaptar-les a circumstàncies no previstes.

2. Com a termini de previsió temporal de les determinacions del Pla s'estableix l'any 2026.

Article 1.12 Modificació del Pla

El projecte de modificació del Pla que es redacti haurà de tenir el grau de precisió propi d'un Pla director i haurà d'anar acompanyat d'una avaluació que expliqui la incidència de les noves determinacions en l'ordenació general establerta pel Pla, la seva adaptació als criteris i objectius inicials del Pla i els efectes sobre el planejament urbanístic i sectorial.

Article 1.13 Adequació del planejament urbanístic

El planejament urbanístic general que s'elabori o es revisi, s'adaptarà a les determinacions del Pla director urbanístic.

Mentre el planejament urbanístic municipal no estigui adaptat o modificat per adequar-se a les determinacions d'aquest Pla director, no es podran desenvolupar els sectors o àmbits que estiguin en contradicció amb el mateix. En aquest sentit no es podran

desenvolupar els sectors en els quals aquest Pla preveu la seva desclassificació o la seva reestructuració urbana, sense la prèvia modificació dels seus paràmetres i/o usos per adaptar-los a les determinacions d'aquest Pla director.

Els plans d'ordenació urbanística municipal, o la revisió d'aquests, que s'aprovin amb posterioritat a l'entrada en vigor del Pla director urbanístic, contindran dins la Memòria un apartat explicatiu i justificatiu de la conformitat de les propostes del Pla d'ordenació urbanística amb les determinacions d'aquest Pla.

Article 1.14 Actuacions d'interès territorial no previstes pel Pla

1. Les determinacions del PDU estableixen els àmbits on, mitjançant la seva regulació en els corresponents POUM, es poden realitzar processos d'urbanització per a la ubicació d'activitats i habitatges urbans. Tanmateix en el marc del previst Pla Territorial Parcial de les Comarques Gironines, es podran portar a terme en el sòl de protecció preventiva actuacions d'interès territorial no previstes pel Pla, d'acord amb les condicions que el Pla territorial estableixi.

2. Dins del procediment previst pel Pla territorial parcial de les Comarques Gironines, l'interès territorial d'una actuació en sòl de protecció preventiva en l'àmbit del PDUSUG s'haurà de justificar tenint en compte l'ordenació que aquest defineix.

El reconeixement de l'interès territorial d'acord amb el procediment previst en el Pla territorial parcial de les Comarques Gironines és motiu suficient per tramitar la modificació del PDUSUG sense perjudici que calgui justificar en el projecte d'aquesta el manteniment de la coherència del Pla director.

3. Quan es tracti d'actuacions d'equipaments d'interès públic no admissibles en sòl no urbanitzable, i que per dimensió i característiques no tinguin possibilitat d'ubicació en les àrees urbanes o d'expectativa i expansió urbana, es poden ubicar en peces de sòl de protecció preventiva confrontants amb les àrees urbanes, sense necessitat del procediment de declaració del seu interès territorial a què fa referència aquest article, mitjançant la modificació del planejament urbanístic municipal. La modificació corresponent ha de justificar, en tot cas, l'interès públic de l'equipament, l'absència d'alternatives possibles d'ubicació de l'equipament en sòls urbans o de previsible transformació urbanística adients i la coherència de la implantació amb l'ordenació de conjunt que estableix el PDUSUG.

TÍTOL II. SISTEMA D'ESPAIS OBERTS

Article 2.1 Objecte

1. El sistema d'espais oberts comprèn tot el sòl classificat com a no urbanitzable pel planejament urbanístic en el moment de redacció del Pla i en el qual aquest no hi assenyala expectatives de creixement urbà.

2. Mitjançant el sistema d'espais oberts, el Pla assenyala les parts del territori que han de ser preservades de la urbanització i, en general, dels processos que poguessin afectar-ne negativament els valors paisatgístics, ambientals, patrimonials i econòmics, sense perjudici de les actuacions que es poden autoritzar en les circumstàncies i condicions que aquestes normes estableixen.

3. El Pla considera el sistema d'espais oberts com un component fonamental de l'ordenació del territori i, per tant, cal considerar les determinacions que el regulen com a bàsiques per al desenvolupament del Pla.

Article 2.2 Finalitat de les determinacions

1. La determinació espacial i normativa del sistema d'espais oberts té les següents finalitats:

   a) Evitar la urbanització i la degradació d'aquells terrenys no urbanitzats que reuneixen especials qualitats com a espais d'interès natural, paisatgístic, social, econòmic i/o cultural, entre els quals els sòls més fèrtils i de major productivitat agrícola.

   b) Evitar els processos d'implantació urbana en àrees mal comunicades, no aptes orogràficament o subjectes a riscos, d'acord amb allò que estableix la normativa urbanística.

   c) Assegurar les connectivitats ecològiques necessàries per al manteniment de la biodiversitat i la salut dels ecosistemes i la conservació dels valors geològics i de les zones humides.

   d) Preservar aquells terrenys necessaris per al cicle hidrològic i mantenir en bon estat de conservació les zones humides.

   e) Dotar de sentit morfològic i territorial a les delimitacions dels sòls integrants del sistema d'espais oberts, afavorint la màxima continuïtat i dimensió territorial de les peces no urbanitzades.

   f) Establir una gradació de preferències amb relació a les alternatives d'urbanització i edificació.

   g) Garantir la reserva, per raons de localització, connectivitat, topografia i condicions de les àrees necessàries per a possibles infraestructures o equipaments d'interès estratègic en el futur.

   h) Contribuir a garantir la continuïtat de l'activitat agrària i del paisatge rural.

   i) Propiciar la gestió i la protecció del paisatge rural.

j) Proporcionar pautes espacials i regulacions per a la implantació d'aquelles edificacions que es poden admetre en sòl no urbanitzable.

2. Aquests objectius tenen el rang de principis rectors i hauran d'informar, en absència de determinacions normatives més específiques, la presa de decisions en els planejaments urbanístics, de les infraestructures i del medi ambient.

Article 2.3 Tipus de sòl

1. Amb la finalitat de modular les normes de protecció en funció de les condicions de les diferents àrees de sòl i dels papers que han de representar en el territori, el Pla distingeix tres tipus bàsics de sòl en els espais oberts:
   a) Sòl de protecció especial
   b) Sòl de protecció territorial d'interès agrari i paisatgístic
   c) Sòl de protecció preventiva

2. Dins de cadascun d'aquests tipus de sòl, el Pla pot distingir subtipus en funció de la seva naturalesa específica i de les mesures de protecció que convingui establir en cada cas.

3. Les normes relatives al sistema d'espais oberts incloses al Pla seran d'aplicació directa i executives a partir de l'entrada en vigor del Pla. Les normes prevaldran sobre les del planejament territorial sectorial i urbanístic municipal vigents en aquells aspectes en què siguin més restrictives amb relació a les possibles obres, edificacions i implantació d'activitats que poguessin afectar els valors del sòl que en motiven la protecció.

4. Els plans d'ordenació urbanística municipal contindran un plànol en què es determini l'ordenació del sòl no urbanitzable, on s'assenyalin els límits dels diferents tipus de sòl d'espais oberts determinats pel Pla en el terme municipal, sense perjudici dels ajustaments que el major detall del plànol aconselli.

5. Els plans territorials sectorials, els plans directors o especials urbanístics i els plans d'ordenació urbanística municipal podran establir els subtipus d'espais no urbanitzables de protecció que considerin adequats en funció dels seus objectius i del seu àmbit d'actuació, sense contradir les determinacions del Pla, amb el benentès que no es consideren contradictòries les disposicions que pretenguin un major grau de protecció o una major restricció de les possibles transformacions.

Article 2.4 Precisió de límits

1. Els plànols del Pla assenyalen a escala 1/25.000 els límits dels diferents tipus de sòl que componen el sistema d'espais oberts. Aquests límits podran ser concretats pels instruments de planejament urbanístic que defineixin l'ordenació a escales més detallades, sempre que no hi hagi augments de superfície significatius de sòl de menor protecció en perjudici del de major protecció.

2. Les àrees que el Pla Director de l'aeroport de Girona – Costa Brava (orden FOM /2614/2006, de 13 de julio) preveu com a reserva de sòl per a la possible construcció en el futur d'una segona pista en l'aeroport Girona - Costa Brava

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió d'Urbanisme de Catalunya

formaran part del sistema d'espais oberts tal i com les recull el Pla Director del Sistema Urbà de Girona mentrestant no s'hagi d'executar aquesta, moment en el qual, si és el cas, els sòls afectats s'integraran automàticament al sistema d'infraestructures aeroportuàries.

3. En àrees d'espais de protecció especial o territorial contigües a la ciutat, (especialment pel que fa als àmbits del Pla Especial de les Hortes de Santa Eugènia, el PE de protecció del patrimoni i la vegetació característica de la Vall de Sant Daniel, el PE de la Muntanya de Can Ribes o el Pla Especial de les Pedreres definits en el POUM del municipi de Girona o l'espai on es proposa ubicar la nova estació ferroviària a la zona de Pedret-Pont Major com a resultat de les propostes del present PDUSUG), on es donin situacions d'ocupació per edificacions i per usos derivats de la proximitat de la ciutat els quals calgui ordenar o remodelar per tal de recuperar, o augmentar la qualitat dels espais, el planejament urbanístic podrà proposar l'ocupació d'una proporció de sòl de protecció especial que es justifiqui per les necessitats del procés urbanístic d'ordenació i millora del conjunt de l'espai obert objecte d'actuació.

Article 2.5 Edificacions, instal·lacions i infraestructures en els espais oberts

Amb la finalitat d'orientar l'autorització d'edificacions, instal·lacions i infraestructures en els diferents tipus d'espais oberts, i sense perjudici de les especificacions establertes per la legislació urbanística i la normativa sectorial, el Pla distingeix tres tipus d'intervencions en funció dels seus efectes i objecte:

A. Aporten valor al medi natural, agrari i paisatgístic
La seva presència està associada a la gestió i millora del territori rural, com és el cas de les edificacions i instal·lacions pròpies de l'agricultura a cel obert, la ramaderia i la silvicultura extensives, el turisme rural, les instal·lacions i edificacions per a la protecció i valorització del medi natural i d'altres assimilables. També es consideren incloses en aquest tipus les instal·lacions de les activitats agràries intensives o determinades activitats complementàries a l'agricultura que formen part de l'explotació a cel obert d'una finca molt més gran que l'espai que ocupen i contribueixen a la viabilitat del conjunt de l'activitat agrària que manté la qualitat de la finca. Finalment també les aules d'entorn rural, aules de natura, aules d'educació en el lleure i les altres assimilables que compleixin la protecció i valoració del medi natural. Aquestes escoles de natura hauran de comptar amb un projecte educatiu adequat.

B. No aporten qualitat al medi natural, agrari i paisatgístic
No contribueixen a la gestió i millora del territori no urbanitzat, natural o agrari, ja que aquest els proporciona únicament un espai d'ubicació i, per tant, les edificacions són sovint assimilables a les d'ús industrial, com és el cas de les edificacions per agricultura intensiva i les granges que no formin part d'una finca molt més gran que l'espai que ocupen, o determinades edificacions i instal·lacions d'interès privat i un ús intensiu del sòl com les activitats del lleure: acampada, estades esportives, càmping, turisme actiu, vol a vent, aeromodelisme, etc.. Es tracta d'activitats no prohibides per la legislació urbanística però que no poden incloure's en el tipus A.

C. Són d'interès públic.

Infraestructures i equipaments d'interès públic que han de situar-se en el medi rural, que comprenen:
Infraestructures lineals (C1) com carreteres, ferrocarrils, conduccions, etc.; elements d'infraestructures (C2) com, parcs solars, parcs eòlics, depuradores, plantes de tractament de residus etc; i elements d'equipament públic que la legislació urbanística no prohibeix en sòl no urbanitzable (C3) com cementiris, establiments penitenciaris i d'altres.

Article 2.6 Sòl de protecció especial: definició

Comprèn aquell sòl que pels seus valors naturals, agraris o per la seva localització en el territori, el Pla considera que és el més adequat per a integrar una xarxa permanent i contínua d'espais oberts que ha de garantir la biodiversitat i vertebrar el conjunt d'espais oberts del territori amb els seus diferents caràcters i funcions.

El sòl de protecció especial incorpora aquells espais que han estat protegits per la normativa sectorial com el Pla d'Espais d'Interès Natural i la Xarxa Natura 2000..

El pla distingeix quatre subcategories de sòl que ha de ser considerat de protecció especial i en conseqüència ha de ser preservat:

1. Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN)
   Compren tots els espais inclosos dintre del Pla d'Espais d'Interès Natural per ser representatius de la riquesa paisatgística i la diversitat biològica del territori de Catalunya.

2. Xarxa Natura 2000
   Inclou tots els espais designats com a ZEPA (Zones d'Especial Protecció per a les Aus) o com a ZEC (Zones d'Especial Conservació) en el marc de la Xarxa Natura 2000.

3. Espais d'interès connector
   Son aquells sectors relativament amplis del territori amb unes característiques morfològiques i una estructura d'hàbitats que afavoreixen la continuïtat dels fluxos biològics i ecològics, com és facilitar els moviments d'un ampli ventall d'espècies a través del territori i mantenir la continuïtat de determinats processos ecològics. També inclou els elements del paisatge, generalment d'estructura contínua i lineal, que, amb independència del valor dels seus hàbitats naturals, tenen un interès per permetre els desplaçaments de determinades espècies entre diferents espais naturals d'una certa dimensió.

4. D'interès natural.
   Àrees de sòl d'extensió o significació apreciable que pels seus valors naturals o físics intrínsecs, el seu potencial natural com a espai a restaurar, el seu caràcter d'amortiment d'espais naturals ja existents (franja tampó) o la seva funció de connexió ecològica entre dos o més espais naturals poden tenir un paper estratègic en l'estructuració territorial del sistema d'espais lliures i, en conseqüència, cal condicionar la seva possible transformació a un reconeixement de l'interès territorial d'aquesta.

Article 2.7 Sòl de protecció especial: regulació

1. El sòl de protecció especial haurà de mantenir la condició d'espai no urbanitzat, sens perjudici de la precisió de límits que es regula en l'article 2.4. Amb aquesta finalitat serà classificat com a sòl no urbanitzable pels plans d'ordenació urbanística municipal llevat que, excepcionalment i de manera justificada, convingués incloure alguna peça en sectors o polígons per tal de garantir definitivament la permanència com a espai obert mitjançant la cessió i la incorporació al patrimoni públic que poden resultar del procés de gestió urbanística corresponent i en el marc d'una estratègia de custòdia del territori.

2. Amb relació a les actuacions en sòl no urbanitzable que es poden autoritzar a l'empara dels apartats 4 i 6 de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, i dels articles concordants del Reglament aprovat pel Decret 305/2006, s'entén que el sòl de protecció especial està sotmès a un règim especial de protecció al qual fa referència l'apartat 5 de l'article esmentat i que seran incompatibles totes aquelles actuacions d'edificació o de transformació de sòl que puguin afectar de forma clara els valors que motiven la protecció especial.
   Dins les actuacions de caràcter cultural (art.47.4.a), es considera compatible amb els valors de la protecció d'aquest sòl, la previsió de la implantació de les instal·lacions del projecte "Arboretum" properes al riu Ter (t. m. Sant Julià de Ramis – Celrà). També dins les actuacions de caràcter esportiu a l'aire lliure (art.47.4.a), compatibles amb els valors de la protecció d'aquest sòl, i sempre que s'adeqüi a les condicions mediambientals d'aquesta normativa.

3. En el sòl de protecció especial, només es podran autoritzar les següents edificacions de nova planta o ampliació de les existents:

   a) Les que tenen per finalitat el coneixement o la potenciació dels valors objecte de protecció o la millora de la gestió del sòl en el marc dels objectius de preservació que estableix el Pla. Aquestes edificacions corresponen a les de tipus A de l'article 2.5.
   b) Les edificacions i ampliacions que podrien ser admissibles d'acord amb el que estableix l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), quan es compleixin les condicions i exigències que assenyalen els apartats 5, 6, 7 i 8 del present article per tal de garantir que no afectaran els valors que motiven la protecció especial d'aquest sòl. Aquestes edificacions o instal·lacions corresponen als tipus B i C de l'article 2.5.
   c) Quan les ampliacions d'edificis existents destinats a usos que poden ser admesos en sòl no urbanitzable no poguessin complir les condicions establertes a l'apartat anterior i fossin imprescindibles per a la continuïtat de l'activitat, es podrà autoritzar una ampliació del sostre i del volum existent que permeti la viabilitat econòmica suficient, malgrat no es subjecti total o parcialment a les condicions assenyalades.

4. En el sòl classificat com de protecció especial que estigui destinat a activitats agràries, s'entendran com a edificacions motivades per la millora de la seva gestió les necessàries per a l'agricultura a cel obert i la ramaderia, tal com els coberts per emmagatzemar provisionalment les collites, per al bestiar o la maquinària agrícola i similars i, en general, aquelles que preveuen el punt 6 a) i b) de l'article

47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i els articles concordants del Reglament (Decret 305/2006).

5. Les edificacions motivades per formes intensives d'explotacions agrícoles o ramaderes, com també totes aquelles altres edificacions i activitats, autoritzables considerades de tipus B, i també aquelles autoritzables en determinades circumstàncies en el sòl no urbanitzable a l'empara de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i dels articles concordants del Reglament (Decret 305/2006), requereixen, per a ser autoritzades, la incorporació de l'estudi d'impacte i integració paisatgística. Aquest estudi correspon, en contingut i finalitat, amb l'estudi d'impacte i integració paisatgística a què fan referència l'article 48.1.b del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i haurà de tenir el contingut fixat per l'article 19 del Decret 343/2006 pel qual es desenvolupa la Llei 8/2005, de 8 de juny, de Protecció, gestió i ordenació del paisatge. En tot cas, no s'autoritzaran aquestes edificacions i activitats en sòl de protecció especial si hi ha alternatives raonables d'ubicació en sòls de protecció territorial. Tampoc s'autoritzaran noves edificacions en sòl de protecció especial si existeixen alternatives de reutilització d'edificacions existents en desús, si són de la mateixa explotació.

6. Els nous elements d'infraestructures que s'hagin d'ubicar necessàriament en sòl de protecció especial, com també la millora dels que hi ha en aquesta classe de sòl, adoptaran solucions que minimitzin els desmunts i terraplens, i evitaran interferir els connectors ecològics, corredors hidrogràfics, i els elements singulars del patrimoni natural (hàbitats d'interès, zones humides i espais d'interès geològic). L'estudi d'impacte ambiental quan sigui requerit per la naturalesa de l'obra tindrà en compte la circumstància de la seva ubicació en sòl de protecció especial. Quan no es requereixi l'estudi d'impacte ambiental serà preceptiva la realització , dins l'estudi d'impacte i integració paisatgística que disposa l'article 6.4, d'una valoració de la inserció de la infraestructura en l'entorn territorial que expressi el compliment de les condicions esmentades sense perjudici del que s'assenyala als apartats 8 i 10.

7. L'anàlisi i valoració de la inserció de les edificacions o infraestructures en l'entorn territorial haurà de demostrar que les construccions i els usos que es proposen no afecten de forma substancial els valors de l'àrea de sòl de protecció especial on s'ubicarien. L'estudi haurà de considerar les següents variables, amb especial atenció a les relacionades amb els valors a protegir:

   a) Vegetació i hàbitats de l'entorn
   b) Fauna de l'entorn
   c) Valor edafològic productiu
   d) Funcions de connector biològic
   e) Propietats físiques, químiques i biològiques del sòl i estabilitat del mateix
   f) Funcions hidrològiques
   g) Fragmentació del sòl
   h) Gestió dels residus
   i) Accessibilitat i necessitat de serveis
   j) Increment de la freqüentació
   k) Patrimoni cultural i històric
   l) Patrimoni geològic

m) Zones humides
n) Paisatge
o) Qualitat atmosfèrica
p) Millora esperada de l'espai protegit

En tot cas, les dimensions de l'àrea de sòl –superfície, amplada, etc.– seran determinats en la valoració dels efectes de les edificacions o infraestructures en l'entorn territorial.

8. Mitjançant instruments de planejament urbanístic –altres plans directors urbanístics, plans d'ordenació urbanística o plans especials o directrius de paisatge que s'incorporin al Pla director, es podran, en el marc de les regulacions d'ordre general que s'expressen en aquestes normes, desenvolupar de forma detallada les condicions per a l'autorització de les edificacions i activitats a què es refereix l'apartat 5, com també les condicions específiques per a la implantació de les infraestructures necessàries. Quan hi hagi aquestes regulacions, no serà necessari analitzar i valorar la inserció en l'entorn territorial a què es fa referència, amb caràcter general, en aquest article, sense perjudici de:
   a. Les avaluacions d'impacte ambiental que exigeix la legislació vigent per a determinades actuacions en funció de la seva naturalesa i dimensió.
   b. Les avaluacions d'impacte ambiental que exigeix la normativa ambiental de Catalunya per als espais compresos en el pla d'espais d'interès natural.
   c. Les condicions específiques de caràcter més restrictiu establertes per als sòls que formen part de la Xarxa Natura 2000.

Als espais de protecció especial destinats a la producció agrària s'ha d'afavorir l'ambientalització de les activitats agrícoles i ramaderes, principalment pel que fa al manteniment i millora de les taques de vegetació natural (reticles, tanques verdes, illes de vegetació, mosaics i altres) i a la incorporació de mesures agroambientals, d'acord amb les polítiques agràries i els instruments de suport i finançament existents. Els departaments competents han de definir projectes de restauració i de foment amb aquests objectius per tal que les reposicions no gravin significativament l'activitat agrària. i no contradiguin les disposicions sectorials per la lluita contra certes plagues.

9. Les activitats extractives que tinguin lloc en el sòl de protecció especial es regeixen per l'establert a l'article 2.19.

10. Les infraestructures lineals que travessin sòls de protecció especial de valor connector (Espais Connectors) hauran de prendre mesures específiques per a garantir el manteniment de la permeabilitat ecològica:

   a) Les noves infraestructures lineals que hagin de travessar necessàriament per sòls de protecció especial d'interès connector, així com la reforma integral de les infraestructures que actualment travessen aquests sòls, hauran d'incorporar un estudi específic sobre l'impacte de l'actuació en la connectivitat ecològica en el qual es prevegin les actuacions específiques per tal de permetre el pas de les espècies de fauna i d'altres fluxos ecològics a través seu amb facilitat i seguretat, ja sigui mitjançant passos de fauna, o com a resultat de la seva adaptació, mitjançant viaductes, túnels, falsos túnels, ponts, etc., a les característiques naturals, paisatgístiques i rurals de l'espai que travessin. Aquestes mesures hauran de garantir de manera específica el manteniment de la permeabilitat

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió d'Urbanisme de Catalunya

ecològica en el tram de la infraestructura que travessa pel sòl de protecció especial per interès connector.

b) L'estudi específic sobre connectivitat ecològica haurà de valorar a l'hora de definir les seves mesures correctores, compensatòries o preventives si la nova infraestructura pot generar impactes acumulatius o sinèrgics amb les infraestructures o instal·lacions properes ja existents. En els casos en que, per tal de garantir l'efectivitat de les mesures proposades calgués alguna actuació de permeabilització o desfragmentació en les infraestructures o instal·lacions ja existents, aquestes haurien de ser integrades en el nou projecte i executades pel promotor de la nova infraestructura.

c) A l'hora de redactar els projectes per a la construcció de noves infraestructures lineals o per a la reforma integral de les existents serà obligatori integrar per als trams de la infraestructura que travessin sòls de protecció especial d'interès connector, i sempre que sigui tècnicament viable, les recomanacions tècniques per al disseny d'infraestructures dictades pel DMAiH i el DPTOP editades sobre la matèria.

d) En qualsevol obra de millora o creació de nous accessos d'una carretera, o millora d'infraestructures ferroviàries, que afecti sòls de protecció especial per interès connector, per la qual no calgui estudi d'impacte ambiental, caldrà igualment l'estudi de connectivitat ecològica especificat a l'apartat a-, el qual determinarà la incidència sobre les mesures correctores o de permeabilitat adoptades amb anterioritat, tot garantint que no es veu disminuïda la seva eficàcia o que no comporta una disminució global de la seva permeabilitat i essent igualment aplicables les consideracions de l'apartat b-.

e) Les administracions públiques competents hauran d'adoptar mesures específiques per a la millora de la permeabilitat ecològica dels trams de les infraestructures existents que travessen sols de protecció especial d'interès connector. Caldrà avaluar la incidència de la mortalitat de fauna per atropellament i col·lisió amb vehicles, així com l'efectivitat dels passos de fauna existents i ampliar-los o construir-ne de nous si aquests es demostren insuficients. En aquest sentit, caldrà tenir especialment en consideració el Pla director de connectivitat funcional del Gironès (Consell Comarca del Gironès, 2007); l'Anàlisi de la connectivitat ecològica de la Selva (Consell Comarcal de la Selva, 2007), l'Estudi de permeabilitat del corredor d'infraestructures (TGV / AP-7 / A-2 / ferrocarril) de les Comarques Gironines (Diputació de Girona, 2006) i l'Estudi de connectivitat funcional de les Gavarres amb els espais d'interès natural de l'entorn. Anàlisi de l'efecte barrera de la xarxa viària (DPTOP, 2005).

f) Els ajuntaments hauran de preveure en els seus Plans d'Ordenació Urbanística Municipal corredors específics per a les infraestructures de transport i distribució elèctrica que permetin travessar, si és indispensable, els sòls de protecció especial d'interès connector amb el menor impacte sobre la connectivitat ecològica.

g) Com a mínim, els trams de les línies elèctriques de nova construcció que travessin sòls de protecció especial d'interès connector, hauran d'incorporar suports elèctrics i altres elements de la infraestructura que evitin l'electrocució i col·lisió per als ocells.

h) El planejament urbanístic ha d'evitar la formació de continus de construccions a l'entorn de les infraestructures de mobilitat, especialment, a les zones d'interès connector.

11. Quan als trams de cursos d'aigua que travessen sòls de protecció especial d'interès connector:
    a. En les infraestructures hidràuliques que es construeixin dintre de sòls de protecció especial d'interès connector s'hi hauran d'aplicar mesures preventives i correctores adients per assegurar la permeabilitat de les infraestructures, tant en sentit transversal com longitudinal respecte del curs d'aigua, i el manteniment de l'hàbitat i la funcionalitat fluvial.
    b. L'Agència Catalana de l'Aigua elaborarà plans de recuperació de les lleres i de la vegetació de ribera en aquelles zones crítiques per a la connectivitat ecològica.
    c. Les actuacions de millora o adequació dels recs, canals i rieres hauran de preveure la naturalització dels seus marges per permetre el pas de la fauna.

12. Quan a les activitats agràries que tinguin lloc dintre de sòls de protecció especial d'interès connector:
    a) Els municipis hauran d'incloure en el seu planejament urbanístic un catàleg d'elements de l'estructura agrària d'interès connectiu (marges vegetals, arbredes i punts d'aigua, erms, canals, camins rurals, ...) inclosos, com a mínim, en els sòls de protecció especial d'interès connector i definirà les mesures necessàries per a la seva protecció, conservació o recuperació, sense prejudici d'allò que s'enuncia a l'apartat 8- d'aquest article.
    b) En qualsevol cas, serà d'aplicació la disposició transitòria segona d'aquestes normes pel que fa a la regulació de les tanques.
    c) En les concentracions parcel·laries caldrà mantenir els elements de l'estructura agrària original o en el seu defecte reposar-la seguint criteris de manteniment o potenciació de la connectivitat ecològica.

13. En el cas que el Departament de Medi Ambient aprovés nous espais o modifiqués la delimitació dels espais actualment inclosos dintre del PEIN o de la Xarxa Natura 2000, aquestes noves delimitacions seran les que prevaldran sobre les que constin en la documentació gràfica del Pla.

14. La superposició de part de la reserva per a una possible ampliació de l'Aeroport amb sòl de protecció especial no ha de ser impediment per a l'execució d'aquesta ampliació si hagués de portar-se a terme en el futur. Tanmateix en cas de portar-se a terme l'ampliació de l'aeroport Girona - Costa Brava amb la construcció d'una segona pista o el perllongament de l'actual, de manera que s'afecti a espais qualificats com sòls de protecció especial d'interès connector, caldrà que es prenguin les mesures adequades per a minimitzar l'afectació sobre la funció connectora d'aquest sòl de protecció especial i, en qualsevol cas, el projecte incorporarà mesures compensatòries per a la recuperació d'hàbitats com a mínim

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió d'Urbanisme de Catalunya

equivalents en superfície i qualitat, als afectats per l'ampliació. Així mateix, li seran d'aplicació les determinacions fixades en els punts 6, 7 i 10 d'aquest mateix article.

15. El Pla identifica tota una sèrie de punts conflictius per a la connectivitat ecològica. Aquestes són bàsicament:
    - Peces estratègiques per a la connectivitat del sistema d'espais oberts.
    - Estructures connectores: espais fluvials, corredors, tanques verdes i altres elements significatius.
    - Espais intersticials claus per al manteniment de la connectivitat a escala local.

    En aquests punts, el planejament urbanístic i sectorial, així com els projectes de noves infraestructures o adequació d'infraestructures existents ha de preveure mesures compensatòries de les noves actuacions per tal de millorar la connectivitat de manera específica en aquestes àrees concretes.

Article 2.8 Sòl de protecció territorial d'interès agrari i paisatgístic: definició

Comprèn aquells sòls que el Pla no considera necessari que formi part de la xarxa de sòl de protecció especial, però que aporten paisatges significatius o identitaris de l'àmbit territorial i que constitueixen terrenys que per estar molt poc contaminats per l'edificació convé que tinguin una regulació restrictiva de la seva possible transformació, atès que existeix en l'àmbit del Pla suficient sòl urbanitzable, àrees d'expectativa i expansió urbana i sol de protecció preventiva per donar resposta a totes les necessitats de desenvolupament urbanístic o d'edificació en sòl no urbanitzable que es donessin al llarg del seu període de vigència.

Article 2.9 Sòl de protecció territorial: regulació

1. El sòl de protecció territorial ha de mantenir la condició d'espai no urbanitzat i amb aquesta finalitat serà classificat com a no urbanitzable pels plans d'ordenació urbanística municipal.

El sòl de protecció territorial resta subjecte a les limitacions que estableix l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i a les condicions que es deriven dels motius que en cada cas justifiquen la seva consideració com a sòl de protecció territorial que s'especifiquen a la memòria del Pla. Així mateix, s'ha de tenir en compte les recomanacions que s'assenyalen a l'apartat 3 d'aquest article.

2. L'autorització relativa a les edificacions que podrien ser admissibles d'acord amb la legislació urbanística i l'execució d'infraestructures que s'empara en la legislació sectorial han de tenir en compte les següents recomanacions referides als tipus d'intervenció que estableix l'article 2.5:

    a) A. Autoritzable d'acord amb la parcel·lació i la morfologia de l'espai.
    b) B. Autorització restringida. Factor favorable si forma part d'una explotació agrària extensiva de superfície gran ja existent. Especial atenció a la integració paisatgística

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió d'Urbanisme de Catalunya

c) C1. Assegurar la permeabilitat necessària. Especial atenció a la integració paisatgística
d) C2. Admès. Especial atenció a la integració paisatgística
e) C3. Excepcional. Especial atenció a la integració paisatgística

4. Les autoritzacions d'edificació i l'execució d'infraestructures a què fa referència l'apartat anterior, han d'observar, a més de les recomanacions assenyalades, els criteris generals i les normatives que s'aprovin en les matèries que s'assenyalen en aquest apartat:
    a. Per a l'autorització de les edificacions dels tipus B, C2, C3 cal considerar la possibilitat que s'ubiquin en sòl de protecció preventiva i la preferència de reutilització d'edificacions existents.
    b. S'aplicarà sempre el criteri que l'edificació o infraestructura, per la seva localització i característiques, afectin el menys possible a la integritat paisatgística de l'àmbit.
    c. Cal extremar l'exigència d'integració paisatgística en totes les intervencions.
    d. L'aprovació de les Directrius del paisatge, en allò que correspongui a l'àmbit del Pla, comporta la incorporació de criteris i normes addicionals a les recomanacions assenyalades en l'apartat anterior.
    e. Les disposicions d'un pla sectorial per a la preservació dels terrenys d'interès agrari ha de complementar, si s'escau, les regulacions establertes en l'apartat anterior, en tot allò que sigui d'aplicació.

5. Qualsevol activitat o implantació d'usos s'hi ha de realitzar de manera que es minimitzi el seu impacte negatiu sobre el paisatge i de concordança amb el Títol VI d'aquestes normes.

6. Els municipis redactaran Plans especials de protecció del paisatge per a aquests espais. Quan una unitat de sòl de protecció territorial d'interès paisatgístic afecti més d'un municipi, el Pla especial s'haurà de redactar preferentment de manera conjunta i coordinada per part dels municipis afectats.

7. Els projectes de reconstrucció de masies que hagin estat incloses en el Catàleg de Masies corresponent hauran d'incorporar un estudi d'integració i impacte paisatgístic.

Article 2.10 Sòl de protecció preventiva: definició

S'inclouen en aquest tipus els sòls classificats com a no urbanitzables en el planejament urbanístic que no hagin estat considerats de protecció especial o de protecció territorial. El Pla considera que cal protegir preventivament aquest sòl, sense perjudici que mitjançant el planejament d'ordenació urbanística municipal, en el marc de les estratègies de desenvolupament que el Pla Territorial Parcial de les Comarques Gironines estableixi per a cada assentament, es puguin delimitar àrees per a ésser urbanitzades i edificades, si escau.

Article 2.11 Sòl de protecció preventiva: regulació

1. El sòl de protecció preventiva està subjecte a les limitacions que la legislació urbanística estableix per al règim de sòl no urbanitzable i que s'assenyalen bàsicament a l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu1/2005).

2. Els plans d'ordenació urbanística municipal podran, si s'escau, classificar com a urbanitzable les peces de sòl de protecció preventiva que tinguin la localització i la proporció adequades en funció de les opcions d'extensió urbana que el Pla d'ordenació urbanística municipal adopti d'acord amb les estratègies de desenvolupament urbà que en cada cas estableix el Pla territorial parcial de les Comarques Gironines i sempre hi quan s'hagin esgotat les possibilitats de creixement dintre de les àrees urbanes, d'expectativa o expansió urbana, de reestructuració urbana o especialitzades que el Pla assenyala en l'article 3.3 d'aquesta normativa i que es delimiten a la documentació gràfica.

3. El sòl de protecció preventiva que mantingui la classificació de sòl no urbanitzable continuarà subjecte a les limitacions pròpies d'aquest règim de sòl, amb les especificacions que estableixi en cada cas el Pla d'ordenació urbanística municipal i altres instruments de planejament urbanístic, si escau. Sense perjudici de les restriccions específiques per a determinades àrees establertes en el Pla d'ordenació urbanística municipal o altres instruments urbanístics, cal considerar, en general, el sòl de protecció preventiva com una opció preferent davant de la del sòl de protecció territorial per a implantacions admeses en sòl no urbanitzable.

4. Els plans municipals hauran de posar una especial atenció en l'ordenació de l'àmbit del sòl de protecció preventiva, sense perjudici de la capacitat del Pla d'ordenació urbanística municipal de precisar, d'acord amb el Pla director urbanístic o amb el Pla Territorial, l'ordenació de tot el sòl no urbanitzable del terme municipal. El Pla estableix a l'article 2.14 d'aquestes normes, recomanacions per a una adequada ordenació del sòl no urbanitzable en el planejament urbanístic i, en el seu títol sisè, així com en les disposicions transitòries, condicions d'integració paisatgística en els espais oberts.

5. Es considera compatible amb la regulació del sòl de protecció preventiva l'ampliació del camp de golf PGA Catalunya, en el terme municipal de Vilobí d'Onyar, que haurà d'ésser definit en els corresponents instruments urbanístics amb coherència amb els objectius i criteris d'aquest Pla.

Article 2.12 Sòl subjecte a risc o afectació

1. Els sòls subjectes a riscos naturals o tecnològics quedaran exclosos de qualsevol destinació que hagi de comportar un risc per a les persones d'acord amb les directrius que estableixen els articles 5 i 6 del Reglament de la Llei d'urbanisme aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol.

2. El planejament urbanístic delimitarà amb precisió les zones de risc o afectació i ha de determinar, si escau, les mesures específiques de protecció i prevenció que

siguin adequades d'acord amb l'ordenació proposada i la normativa d'aplicació en cada cas.

3. L'ús dels terrenys sotmesos a risc d'inundació es regula pel que assenyala l'article 6 del Reglament de la Llei d'urbanisme en funció de la planificació hidràulica que ha d'establir els àmbits de la zona fluvial, zona del sistema hídric i zona inundable per episodis extraordinaris.

4. Les peces de sòl subjectes a risc per causa de la seva inundabilitat, confrontants amb àrees urbanes poden ser classificades com a sòl urbanitzable en el planejament d'ordenació urbanística municipal si es compleixen els requeriments que estableix al respecte l'article 6 del Reglament de la Llei d'urbanisme (Decret 305/2006) i sense prejudici de l'article 2.4 sobre precisió de límits i el punt 2 de l'article 2.12.

Article 2.13 L'ordenació del sòl no urbanitzable en el planejament urbanístic municipal

1. Dins del marc que estableixen els tipus de sòl del sistema d'espais oberts establerts pel Pla, el planejament urbanístic municipal ha de determinar diverses zones i mesures de protecció d'acord amb l'escala de treball que li és pròpia i en concordança amb les directrius que es defineixen per a les Àrees de Regulació Homogènies que es descriuen a l'article 2.15.

2. Sense perjudici de les consideracions específiques derivades de les característiques del municipi, les zones i les mesures de protecció en sòl no urbanitzable tindran com a objectiu facilitar la gestió orientada a la preservació dels següents valors i funcions:

a. Valors agrícoles
- Terrenys edafològicament valuosos
- Terrenys de regadiu o que poden ser-ho.
- Terrenys més planers i amb unitats productives més extenses i aptes pel seu maneig.
- Terrenys que embolcallen espais naturals protegits o de domini públic hidràulic i pecuari.

b. Valors ambientals, ecològics o científics
- Hàbitats singulars, fràgils o que hostatgen flora o fauna d'especial interès.
- Hàbitats de major integritat, dimensió i més representatius de la regió.
- Mosaics agrosilvopastorals.
- Espais intersticials rics en diversitat biològica (marges, sèquies, tanques arbrades...)en el sòl agrícola.
- Espais d'interès geològic i les zones humides
- Àrees de recàrrega d'aqüífers protegits

c. Valors paisatgístics i d'altres
- Àrees d'interès paisatgístic a preservar, a restaurar i a crear.
- Àrees amb gran visibilitat.
- Entorns d'elements culturals (històrics, arqueològics, identitaris,...).

- Espais agraris de valor: aquells amb infraestructures agràries creades per al maneig de sòls que identifiquen un paisatge, que tenen un valor històric i que resulten fonamentals per a la conservació de sòls i aigües com ara terrasses i feixes, infraestructures de rec i drenatge, estructures de parets de pedra seca o altres elements patrimonials d'interès.
- Terrenys de domini públic (camins, boscos i prats comunals, domini hidràulic, camins ramaders,...).

d. El planejament urbanístic ha de considerar també en l'ordenació del sòl no urbanitzable, aquell que, sense tenir un valor intrínsec notable, pot jugar un paper rellevant en l'estructuració de l'espai i en concret el que:
- Respon a un objectiu de separació d'àrees edificades.
- Defineix els límits de l'espai que poden assolir les àrees urbanes.
- Facilita la percepció del paisatge.
- Facilita l'ampliació o la implantació de les infraestructures necessàries.
- Preserva superfícies no urbanitzables de certa entitat com a reserves estratègiques de futur.
- Pot fer de franja protectora de corredors fluvials i zones humides.

3. La consideració dels valors que assenyala aquest article no comporta una zonificació que s'hi refereixi específicament, atès que les determinacions normatives d'una zona poden simultàniament tenir objectius d'ordre divers i que aquests poden ser també objecte de determinacions no zonals. Les zones de sòl no urbanitzable seran, per tant, les que el pla urbanístic adopti en el marc de les àrees de regulació homogènia i, en el seu cas, de les disposicions reglamentàries que s'estableixin al respecte.

Article 2.14 Àrees de regulació homogènia en sòl no urbanitzable: Definició

1. S'entendran com a àrees de regulació homogènia en sòl no urbanitzable (ARH) aquelles parts del territori d'extensió o significació apreciable caracteritzades per la predominança d'uns usos concrets que determinen una matriu dominant o una certa vocació del territori. Les ARH abasten la totalitat del sòl no urbanitzable.

2. L'objectiu d'aquestes ARH és el de fixar unes bases comunes per a la regulació del sòl no urbanitzable en els plans d'ordenació urbanística municipals que doni coherència als sistema urbà de Girona com a unitat de gestió territorial.

3. En funció de la matriu dominant es defineixen les següents categories d'àrees de regulació homogènia:
   a. ARH de funció agrícola
      Espais de predominança dels usos i les activitats agrícoles amb una superfície contínua mínima que reuneixen condicions favorables per al desenvolupament de l'activitat agrària.
   b. ARH de funció agroforestal
      Àmbits generalment de pendent suau o moderat en que predomina el mosaic agroforestal caracteritzat per l'alternança de taques agrícoles i boscos o bosquines.
   c. ARH de funció forestal

Compren aquells terrenys, generalment amb pendents mitjans o elevats, on predomina la coberta forestal i que per llur situació, valors naturals i aptitud es cerca d'afavorir el seu manteniment.

d. ARH de corredor fluvial
Compren els ambients riberencs allà on la influència dels rius i rieres i es present de diverses maneres: per ser zones inundables, mitjançant la pròpia vegetació de ribera, per la seva funció de connectors ecològics, de fertilització de sols, àrees de recàrrega dels aqüífers, etc.

Article 2.15 Àrees de regulació homogènia en sòl no urbanitzable: Regulació

La regulació de les ARH del present article és sense perjudici de les regulacions de caràcter general del sistema d'espais oberts.

1. Els plans d'ordenació urbanística municipal hauran de respectar el règim bàsic d'usos i les regulacions de les àrees de regulació homogènia en el seu respectiu àmbit d'ordenació sense perjudici de que puguin establir una zonificació i regulacions més detallada o noves subcategories dintre de l'ARH sempre i quan aquestes no contradiguin les determinacions d'aquest Pla director.

2. Els municipis podran precisar els límits de les ARH mitjançant els seus instruments de planificació urbanística que defineixin l'ordenació a escales més detallades, sempre i quan aquestes modificacions siguin coherents amb la definició de les categories de les ARH.

3. Dintre de les ARH de funció agrícola es considera ús principal l'ús agrícola o agroramader, i per tant no s'admetran usos secundaris que siguin incompatibles amb aquest.

4. Els usos admesos a les ARH de funció agrícola podran ser:

   a. Usos agrícoles
   b. Ús ramader d'acord amb les legislacions sectorials en matèria de control ambiental de les activitats, protecció de les aigües subterrànies i protecció del paisatge. Les activitats ramaderes hauran de cenyir-se a les bones pràctiques de gestió de purins regulades per la Generalitat de Catalunya.
   c. Habitatge familiar, directament i justificadament associat a l'activitat agrícola o ramadera.
   d. Activitats esportives i de lleure que es desenvolupen en el medi natural, sempre que no siguin susceptibles d'originar degradacions dels valors objecte de la protecció d'aquestes Normes. No s'admetran activitats motoritzades o amb infraestructura de suport que requereixi construccions o transformacions significatives del terreny. La creació de noves activitats ha de comportar prèvia consideració d'aquestes com d'interès públic.
   e. Turisme rural, hoteler (amb exclusió de la modalitat d'hotel apartament) i de restauració.
   f. Usos dotacionals, de caire educatiu i cultural, exclusivament en edificacions existents i vinculats al medi natural i a l'activitat agrària.

5. Seran usos no admesos en les ARH de funció agrícola els següents:
    a. Els de competició amb vehicle motoritzat, llevat dels específicament admesos per l'administració d'acord amb la Llei 9/1995 de 27 de juliol, d'accés motoritzat al medi natural.
    b. Usos productius, llevat que estiguin vinculats a l'activitat primària o activitats artesanals i artístiques de petites dimensions o plenament compatibles amb el caràcter rural de l'entorn, o que siguin existents en el moment de l'entrada en vigor del Pla.
    c. Els hivernacles que no s'adeqüin a les determinacions de l'article 2.7 d'aquest Pla o del planejament urbanístic i, en general, pel que fa al tancament o impermeabilització del sòl.
    d. Les instal·lacions ramaderes intensives que no es recolzin en construccions existents.

6. En ARH de funció agrícola es prohibeixen específicament les intervencions següents:
    a. Les segregacions que puguin originar finques de dimensions menors a la unitat mínima de conreu, així com les que suposin parcel·lacions urbanístiques.
    b. Les explanacions i modificacions del relleu que no tinguin una justificació agrícola.
    c. L'obertura de pistes i camins, tret dels que s'acordin, amb caràcter excepcional i degudament justificat per plans sectorials de caràcter comarcal. S'admeten els canvis de traçat i obertura de nous accessos a activitats agràries i pecuàries quan aquestes ho justifiquin adequadament i tinguin una longitud inferior a 1000 metres.
    d. Instal·lació de suports publicitaris i d'altres, inclosos els que es puguin emplaçar sobre construccions existents que no siguin imprescindibles (com ara direccions d'encreuaments de camins, noms de masos i d'elements patrimonials singulars) i que no s'ajustin a criteris d'integració amb el medi rural, tant pel que fa a les dimensions com als materials utilitzats.

7. Els hivernacles situats dintre de les ARH de funció agrícola hauran d'incorporar, en la sol·licitud de llicència per a la seva instal·lació, l'estudi d'avaluació d'impacte i integració paisatgística que preveurà:

- La posició paisatgística de les instal·lacions la superfície màxima que poden ocupar i la distància mínima a les vies d'accés rodat i per vianants,per tal de determinar l'impacte visual.

- L'impacte sobre el drenatge de les aigües d'escorrentia pluvial, a fi de no desequilibrar les capes freàtiques

- Les condicions formals i tècniques de la nova edificació.

- La gestió de residus plàstics.

8. Dintre de les ARH de funció agroforestal els usos agrícola, forestal i ramader es considera ús principal, i per tant no s'admetran usos secundaris que siguin incompatibles amb aquest. Així mateix, en les zones que tinguin la consideració de

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió d'Urbanisme de Catalunya

sols forestals d'acord amb la Llei 3/1988, forestal de Catalunya, els usos admesos en aquests terrenys seran els que determina l'esmentada llei.

9. Els usos admesos a les ARH de funció agroforestal podran ser:
   a. Usos agrícoles
   b. Ús ramader d'acord amb les legislacions sectorials en matèria de control ambiental de les activitats, protecció de les aigües subterrànies i protecció del paisatge. Les activitats ramaderes hauran de cenyir-se a les bones pràctiques de gestió de purins regulades per la Generalitat de Catalunya.
   c. Activitats cinegètiques i piscícoles
   d. Habitatge familiar, directament i justificadament associat a l'activitat agrícola o ramadera.
   e. Activitats esportives i de lleure que es desenvolupen en el medi natural, sempre que no siguin susceptibles d'originar degradacions dels valors objecte de la protecció d'aquestes Normes. No s'admetran activitats motoritzades o amb infraestructura de suport que requereixi construccions o transformacions significatives del terreny. La creació de noves activitats ha de comportar prèvia consideració d'aquestes com d'interès públic.
   f. Turisme rural, hoteler (amb exclusió de la modalitat d'hotel apartament) i de restauració.
   g. Usos dotacionals, de caire educatiu i cultural, exclusivament en edificacions existents i vinculats al medi natural i a l'activitat agrària.

10. Seran usos no admesos en les ARH de funció agroforestal els següents:

    a) Els de competició amb vehicle motoritzat, llevat dels específicament admesos per l'administració d'acord amb la Llei 9/1995 de 27 de juliol, d'accés motoritzat al medi natural.
    b) Els hivernacles que no s'adeqüin a les determinacions de l'article 2.7 d'aquest Pla o del planejament urbanístic i, en general, pel que fa al tancament o impermeabilització del sòl.
    c) Les instal·lacions ramaderes intensives que no es recolzin en construccions o activitats existents.

11. En les ARH de funció agroforestal es prohibeixen específicament les intervencions següents:
    a. Les segregacions que puguin originar finques de dimensions menors a la unitat mínima de conreu o d'explotació forestal d'aplicació en els diferents àmbits d'ordenació, així com les que suposin parcel·lacions urbanístiques.
    b. Les explanacions i modificacions del relleu que no tinguin una justificació agrícola o siguin motivades per tasques de restauració o rehabilitació orogràfica.
    c. Aquelles intervencions que, malgrat preveure mesures correctores o de reposició, puguin alterar significativament els elements que donen heterogeneïtat al paisatge o bé un valor afegit a la biodiversitat tals com marges arbrats o amb vegetació arbustiva, taques forestal o boscos-illa, murs de pedra seca, afloraments rocosos, etc.
    d. L'obertura de pistes i camins, tret dels que s'acordin, amb caràcter excepcional i degudament justificat per plans sectorials de caràcter comarcal. S'admeten els canvis de traçat i obertura de nous accessos a

activitats agràries i pecuàries quan aquestes ho justifiquin adequadament i tinguin una longitud inferior a 1000 metres.

e. Instal·lació de suports publicitaris i d'altres, inclosos els que es puguin emplaçar sobre construccions existents que no siguin imprescindibles (com ara direccions d'encreuaments de camins, noms de masos i d'elements patrimonials singulars) i que no s'ajustin a criteris d'integració amb el medi rural, tant pel que fa a les dimensions com als materials utilitzats.

12. Els plans urbanístics municipals han de regular per a les ARH de funció agrícola i agroforestal, d'acord amb la normativa sectorial pertinent, les distàncies mínimes entre granges i també les condicions d'integració paisatgística d'aquestes instal·lacions sense perjudici del que s'assenyali en el planejament territorial.

13. Dintre de les ARH de funció forestal l'ús forestal es considera l'ús principal, i per tant no s'admetran usos secundaris que siguin incompatibles amb aquest. En qualsevol cas, en les zones que tinguin la consideració de sols forestals d'acord amb la Llei 3/1988, forestal de Catalunya, els usos admesos en aquests terrenys seran els que determina l'esmentada llei.

14. Els municipis delimitaran dintre de l'ARH de funció forestal mitjançant els seus instruments de planificació urbanística, com a mínim, els boscos protectors, que són aquells que tenen una funcionalitat significativa en les àrees de captació de conques, les de recàrrega dels aqüífers, i en la fixació del sòl o la preservació del paisatge; i fixaran condicions més estrictes de conservació per tal de garantir la preservació i potenciació dels serveis ambientals d'aquestes masses boscoses.

15. Els usos admesos en general a les ARH de funció forestal podran ser:
    a. Tot ús forestals que procuri la reducció gradual de la inflamabilitat, i per tant del risc d'incendis, afavorint la recuperació i l'expansió de l'alzinar i les suredes i la reducció gradual de les pinedes en les àrees de transició, tot mantenint una densa coberta arbòria que limiti el desenvolupament dels arbusts piròfits del sotabosc.
    b. Ramaderia extensiva.
    c. Usos agrícoles tradicionals amb una perspectiva d'explotació sostenible dels recursos.
    d. Activitats cinegètiques compatibles amb el manteniment de la coberta forestal i del sotabosc.
    e. Habitatge familiar, directament i justificadament associat a l'activitat primària
    f. Activitats esportives i de lleure que es desenvolupen en el medi natural, sempre que no siguin susceptibles d'originar degradacions dels valors objecte de la protecció d'aquestes Normes. No s'admetran activitats motoritzades o amb infraestructura de suport que requereixi construccions o transformacions significatives del terreny. La creació de noves activitats ha de comportar prèvia consideració d'aquestes com d'interès públic.
    g. Turisme rural, hoteler (amb exclusió de la modalitat d'hotel apartament) i de restauració.
    h. Usos dotacionals, de caire educatiu i cultural, exclusivament en edificacions existents i vinculats al medi natural i a l'activitat agrària.

16. Seran usos no admesos en les ARH de funció forestal els següents:

a. Els de competició amb vehicle motoritzat, llevat dels específicament admesos per l'administració d'acord amb la Llei 9/1995 de 27 de juliol, d'accés motoritzat al medi natural.
b. No es permeten noves construccions, edificacions ni ocupacions, siguin permanents o temporals, ni hivernacles de cap mena i, en general, qualsevol actuació que suposi el tancament o impermeabilització del sòl.
c. Usos productius, llevat que estiguin vinculats a l'activitat primària o activitats artesanals i artístiques de petites dimensions o plenament compatibles amb el caràcter rural de l'entorn, o que siguin existents en el moment de l'entrada en vigor del Pla.
d. Les activitats agrícoles o ramaderes de caire intensiu o industrial, de nova implantació, així com les activitats silvícoles de repoblació o substitució de la coberta vegetal amb espècies o varietats al·lòctones.

17. En les ARH de funció forestal es prohibeixen específicament les intervencions següents:
    a. Les segregacions que puguin originar finques de dimensions menors a la unitat mínima forestal d'aplicació en els diferents àmbits d'ordenació, així com les que suposin parcel·lacions urbanístiques.
    b. Les explanacions i modificacions del relleu, excepte les de restauració o rehabilitació orogràfica.
    c. L'obertura de pistes i camins, tret dels relacionats amb la gestió forestal, accés a superfícies agrícoles recuperades i d'altres que s'acordin amb caràcter excepcional i degudament justificat en els plans sectorials d'àmbit comarcal.
    d. Instal·lació de suports publicitaris i d'altres, inclosos els que es puguin emplaçar sobre construccions existents que no siguin imprescindibles (com ara direccions d'encreuaments de camins, noms de masos i d'elements patrimonials singulars) i que no s'ajustin a criteris d'integració amb el medi rural, tant pel que fa a les dimensions com als materials utilitzats.
    e. Els catàlegs que preveu l'article 50.2 de la Llei d'urbanisme, no inclouran per a la seva reconstrucció i rehabilitació els edificis abandonats o enrunats que signifiquin alteració o interferència dels usos forestals.

18. En les ARH de funció forestal es condiciona l'autorització de nous traçats en superfície de línies de distribució i transport d'electricitat a la justificació de la seva necessitat i a la minimització del seu impacte ambiental sobre la fauna, els hàbitats i el paisatge. Les noves esteses de línies hauran de portar cable trenat protegit o sistema anàleg de prevenció d'incendis forestals.

19. Dintre de les ARH de corredor fluvial no s'admetrà cap ús que sigui incompatible amb el manteniment i la conservació dels sistemes fluvials i dels seus serveis ambientals (transport d'aigua i drenatge del territori, connectivitat ecològica, recàrrega dels aqüífers, laminació d'avingudes, fertilització de sòls, etc.) o amb la prevenció del risc per inundació.

20. Els usos admesos a les ARH de corredor fluvial estan subjectes a:
    a. la regulació de les lleres públiques que defineix l'article 6 del Reglament del Domini Públic Hidràulic (RDPH) en tota la seva extensió longitudinal.

b. la regulació de l'espai fluvial que fa l'article 6 del Reglament de la Llei d'Urbanisme en el cas d'aquells espais inclosos en algun Pla d'Espais Fluvials (PEF) o amb zonificació de l'espai fluvial aprovada.

21. Els usos admesos en aquestes àrees estan vinculats a les funcions ambientals dels ambients riberencs en sentit ampli (conservació de la biodiversitat, connectivitat ecològica i paisatgística, laminació d'avingudes, passejada amb mitjans no motoritzats, usos recreatius compatibles, etc.) i d'altres activitats productives compatibles (agricultura, ramaderia complint la normativa sectorial del DMAH i ACA, plantacions arbòries, etc.).

22. Per als espais de l'ARH de corredor fluvial no inclosos en cap dels supòsits del punt 20.b els usos autoritzats, mentrestant no s'aprovi la corresponent planificació de l'espai fluvial, seran els que s'esmenten en els punts a), b), c), e) i f) de l'article 6.3 del Reglament de la Llei d'Urbanisme sempre i quan aquests no suposin l'afectació a hàbitats naturals propis dels ambients fluvials i siguin coherents amb els usos definits en el punt 21.

23. Les plantacions arbòries amb finalitat comercial únicament es podran autoritzar en sòls en els quals ja s'hi estigui desenvolupant una activitat agrícola o en zones degradades, excepte en el cas dels projectes de restauració d'activitats extractives que estiguin actives en el moment de l'entrada en vigor del present Pla director. En aquest cas, com a mínim, s'haurà de destinar la superfície corresponent a la superposició de la zona de servitud i la zona fluvial a la restauració del bosc de ribera o de l'hàbitat singular predominant a la zona.

24. Seran usos no admesos en les ARH de corredor fluvial qualsevol altre que no estiguin expressament autoritzats o que puguin contradir els objectius assenyalats per a aquesta categoria d'ARH.

25. En les ARH de corredor fluvial es prohibeixen específicament les intervencions no autoritzades per l'administració hidràulica que suposin una alteració de les condicions originals del relleu, especialment les que puguin afectar a la delimitació de les zones inundables, la presència de formacions forestals riberenques o hàbitats dulciaqüícoles singulars i qualsevol altra que pugui degradar o alterar les condicions dels ecosistemes naturals i el paisatge riberenc.

Article 2.16 Règim dels usos i edificacions existents en els espais oberts

1. Les edificacions legalment implantades que s'ajustin als supòsits d'usos permesos en sòl no urbanitzable poden mantenir-se i ampliar-se si es compleixen els requisits del Planejament general urbanístic a què estiguin subjectes i les determinacions que estableixen la legislació urbanística i el Pla.

2. Les edificacions degudament autoritzades d'acord amb la legislació anterior a la Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme, que no s'ajustin als supòsits d'usos permesos pel text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i que, per tant, actualment no serien autoritzables, es podran mantenir, però només podran autoritzar-se'n ampliacions en sòl de protecció territorial o de protecció preventiva en els termes previstos per la Llei d'urbanisme i pel seu reglament (Decret

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió d'Urbanisme de Catalunya

305/2006) si el planejament urbanístic municipal aprovat definitivament abans de l'entrada en vigor de la Llei 2/2002 ho preveu expressament. En aquest cas, les ampliacions possibles no podran superar el percentatge previst pel planejament urbanístic i com a màxim el 50% de la superfície construïda i del volum edificat que hi havia en la data d'entrada en vigor de la Llei 2/2002. L'establiment d'aquest límit màxim no comporta cap nova opció d'ampliació en aquells casos en què aquesta ja s'hagi realitzat i hagi exhaurit les possibilitats assenyalades en el planejament urbanístic. En tot cas, caldrà que les obres d'ampliació siguin imprescindibles per al manteniment de l'activitat per a la qual es va construir l'edificació objecte d'ampliació i que aquesta es trobi en plena utilització.

3. Els municipis hauran de vetllar que les edificacions o els usos existents implantats il·legalment, pels quals hagi prescrit l'acció de reposició, minimitzin l'impacte. No s'admetran ampliacions d'aquestes edificacions ni intensificació o substitució de les activitats.

4. Amb l'objectiu de recuperar la integritat formal del territori rural, les administracions públiques adoptaran mesures per al desmuntatge o enderroc de les construccions no catalogades destinades a activitats subjectes a intervenció ambiental quan aquestes cessin definitivament. S'entendrà que una activitat ha cessat definitivament quan se'n constati de manera notòria la inactivitat continuada al llarg de dos anys consecutius.

5. No són objecte d'aquest article aquelles edificacions que per les seves tipologia, construcció i el seu valor identitari - masies, corrals, barraques de pastor o de vinya, molins ... - cal considerar que formen part de la imatge del territori rural que es vol preservar o recuperar.

Article 2.17 Actuacions en els trams urbanitzats dels cursos fluvials i en les zones verdes i els parcs urbans amb funció connectora o de transició.

1. Les actuacions en els trams fluvials i riberencs al seu pas per nuclis i àrees urbanes i especialitzades s'han d'adreçar prioritàriament, sempre que sigui possible, al manteniment o, en el seu cas, a la restauració de la vegetació riberenca per tal d'incrementar, en la mesura del possible, la funció connectora del conjunt del curs fluvial i influir positivament en la qualitat del paisatge dels espais urbans que travessa. Quan aquests trams fluvials i riberencs formin part d'algun parc o zona verda urbans, com també en els casos de parcs o zones verdes urbans a través dels quals es pot produir la continuïtat entre sòls de protecció especial, el seu tractament formal i compositiu evitarà les construccions no necessàries i es basarà en elements vegetals naturals, preferentment de les espècies pròpies dels ambients representats en els sòls de protecció especial contigus, restant prohibit en qualsevol cas l'ús d'espècies vegetals amb demostrat caràcter invasor; i el mobiliari urbà hi serà absent o quedarà reduït al mínim imprescindible.

2. En cas d'un nucli o àrea urbana amb un curs fluvial perifèric, les extensions urbanes evitaran preferiblement passar a l'altre costat d'aquest, llevat que fos l'única opció o que des dels punts de vista de l'estructuració urbana i la integració

territorial tingués avantatges clares respecte altres opcions. En tot cas, l'espai fluvial i riberenc serà tractat com un element bàsic de l'ordenació urbanística.

3. Quan sigui adient pel tipus d'espais i pel caràcter de la franja perimetral del sòl urbà, el tractament i els usos admesos a les zones verdes perifèriques i els parcs periurbans seran els adequats per tal que aquestes àrees de sòl puguin jugar un paper d'espais de transició entre l'àrea urbana i el medi rural i que actuïn com amortidors dels possibles impactes de la primera envers el segon.

4. El Pla director identifica unes zones per a potenciar la connectivitat ecològica i facilitar la transició entre els espais naturals i els teixits urbans i assenyala aquestes àrees en els Plànols d'ordenació amb el nom de "Espais lliures indicatius en àrees de nova ordenació". Aquesta estratègia identifica aquells sectors urbans i urbanitzables encara no desenvolupats i aquelles àrees d'expectativa i expansió urbana identificades pel PDU on seria possible, i tindria interès pel que fa a la biodiversitat o al paisatge, una estratègia de concentració dels espais lliures i les zones verdes en unes determinades localitzacions per afavorir la connectivitat ecològica. La representació gràfica que es fa en els Plànols d'ordenació té caràcter simbòlic i de directriu i, en cap cas, constitueix una delimitació precisa: pertoca al planejament i la gestió urbanística definir les possibilitats d'intervenció i l'aplicació concreta d'aquesta estratègia. En el cas que aquestes franges es situïn sobre sòl no urbanitzable de protecció especial o sòl de protecció territorial que s'inclogui d'acord amb les condicions fixades en el punt 1 de l'article 2.7, aquestes àrees destinades a espais lliures hauran de tenir un tractament destinat a preservar la seva naturalitat i potenciar els valors pels quals és objecte de protecció especial.

Article 2.18 Establiment de regulacions específiques

Mitjançant plans directors o especials urbanístics i plans d'ordenació urbanística municipal es poden establir altres regulacions específiques referides a determinades àrees o indrets en atenció a les seves peculiars característiques, sempre que siguin coherents amb la regulació que amb caràcter general estableix aquest Pla pels diversos tipus d'espais oberts i amb les Directrius per a la gestió dels espais de la Xarxa Natura 2000 (Acord de Govern GOV/112/2006), així com altres instruments de planificació i gestió d'espais naturals protegits).

Article 2.19 Activitats extractives

1. El Pla no afecta les activitats extractives autoritzades d'acord amb els procediments i condicions establerts per la legislació sectorial vigent.

2. Es poden autoritzar noves activitats extractives i ampliacions de les ja autoritzades en sòl de protecció especial sempre que no afectin de forma clara i definitiva els valors que han motivat la protecció especial. Aquestes autoritzacions es regeixen per la normativa vigent relativa a activitats extractives en espais naturals protegits i han de tenir en compte les determinacions del Pla i les estratègies de desenvolupament urbà i d'infraestructures, en tant que poden ser també argument favorable o desfavorable per a determinades ubicacions. En qualsevol cas, en la

restauració d'aquests espais s'ha de tenir cura de restablir els valors que, en cada cas, han motivat la protecció especial.

3. En la resta de sòl, les noves activitats extractives i les ampliacions de les ja autoritzades han de tenir en compte, a més de la normativa sectorial que els és d'aplicació, les determinacions del Pla i les estratègies de desenvolupament urbà i d'infraestructures.

4. Les propostes del Pla per a la protecció dels sòls no urbanitzats i del paisatge que s'estableixen en els títols II, VI i disposicions transitòries d'aquestes normes seran específicament considerades en l'elaboració dels projectes d'explotació i dels programes de restauració, i en els informes preceptius corresponents.

Article 2.20 Abocadors, plantes de tractament de residus i estacions depuradores d'aigües residuals

1. El Pla no afecta les plantes de tractament de residus i les estacions depuradores d'aigües residuals autoritzades d'acord amb els procediments i condicions establerts per la legislació sectorial vigent. En tot allò que els és d'aplicació, regeix el que estableix l'article 2.18.

   La regulació i l'ordenació de les infraestructures de serveis vindrà fixada en els corresponents plans directors específics per a cada servei o infraestructura urbanística, i que tindrà com a àmbit de referència el de l'àrea d'afectació o de subministra del servei.

2. El Pla director d'Infraestructures bàsiques de sanejament en alta de l'àrea urbana de Girona haurà de determinar quin és el millor emplaçament per a les infraestructures que es derivin de les seves propostes, atenent als requeriments tècnics de les infraestructures en qüestió i prioritzant la seva localització en sòls urbans o degradats o en sòls de protecció preventiva sempre que sigui possible.

3. La localització de les infraestructures de tractament de residus sòlids municipals s'haurà de determinar mitjançant els corresponents plans comarcals, els quals hauran de prioritzar a l'hora de situar aquestes infraestructures els sòls urbans o degradats o en sòls de protecció preventiva sempre que sigui possible.

Article 2.21 Reintegració de sòl al sistema d'espais oberts per canvi de classificació urbanística.

1. El Pla preveu la reincorporació al sistema d'espais oberts per canvi de classificació urbanística dels següents sectors: una part del sector-06 Ginestar i la totalitat del sector-07 Arbat en terme municipal de Sant Gregori, una part del sector urbanitzable P6-Ponent al nord-oest de Salitja al municipi de Vilobí d'Onyar i una gran part del sector urbanitzable d'Estanyol Parc a Bescanó.

2. La porció de sòl urbanitzable que el Pla proposa classificar com a sòl no urbanitzable al terme municipal de Sant Gregori, forma part del sector 06 Ginestar i en definitiva és una redistribució dels terrenys classificats pel Pla Parcial existents

ja que formaven una taca lineal que passarà a compactar-se al voltant del nucli ja consolidat i la resta tornarà a reintegrar-se al sistema d'espais oberts com a sòls de protecció especial i amb la zonificació corresponent a les Àrees de regulació Homogènia indicada en el mapa O1-1.2. De la mateixa manera els terrenys del sector-07 Arbat passaran a reintegrar-se al sistema d'espais oberts com a sòls de protecció preventiva i amb la zonificació corresponent a les Àrees de regulació Homogènia indicada en el mapa O1-1.2.

3. Els sectors de sòl urbanitzable que el Pla proposa classificar com a sòl no urbanitzable al terme municipal de Vilobí d'Onyar, en el nucli de Salitja, passarà a reintegrar-se al sistema d'espais oberts com a sòls de protecció territorial d'interès paisatgístic i amb la zonificació corresponent a les Àrees de regulació Homogènia indicada en el mapa O1-1.2.

4. Els sectors de sòl urbanitzable que el Pla proposa classificar com a sòl no urbanitzable al terme municipal de Bescanó, a la urbanització d'Estanyol Parc, passarà a reintegrar-se al sistema d'espais oberts com a sòls de protecció especial d'interès natural i amb la zonificació corresponent a les Àrees de regulació Homogènia indicada en el mapa O1-1.2.

   D'acord amb la possibilitat que estableix l'article 2.7, apartat 1, la part de la urbanització Estanyol Parc que el Pla reintegra al sistema d'espais oberts pot constituir el sòl de cessió per a zones verdes d'aquesta actuació, i per tant la proposta de canvi de classificació urbanística no ha d'afectar la unitat de gestió per tal de facilitar l'execució de la urbanització de les parts que romanen com a urbanitzables.

5. Qualsevol altre àmbit de sòl urbà o urbanitzable no previst pel Pla sobre el que és pugui proposar classificar-lo com a sòl no urbanitzable mitjançant modificació o revisió del planejament municipal a partir de l'entrada en vigor d'aquest Pla, esdevindrà sòl de protecció especial –d'interès natural o connector-, de protecció territorial o de protecció preventiva en funció de la categoria que tingui l'àrea de sòl en què estigui integrat físicament o amb la que mantingui una clara continuïtat morfològica.

Article 2.22 Espais oberts inclosos dins del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) i altres àmbits subjectes a legislació o planejament sectorial.

1. El Pla incorpora al sistema d'espais oberts de protecció especial els espais inclosos en el Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), xarxa Natura 2000 i en altres instruments sectorials de protecció de la natura amb les delimitacions globals adoptades per aquests.

2. Sense perjudici de la regulació de protecció derivada d'aquest Pla o del planejament que el desenvolupi, és d'aplicació a cada espai la legislació o regulació específica per raó dels seus valors naturals, així com el planejament que les desenvolupi. La Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, constitueix el marc jurídic bàsic per a la protecció de la natura a Catalunya.

3. En els àmbits del PEIN regulats mitjançant els plans especials a què fa referència la normativa sectorial reguladora de la protecció dels espais d'interès natural, o mitjançant altres plans de protecció derivats de l'aplicació de la regulació sectorial, la normativa d'aquests plans especials prevaldrà en cas que sigui més restrictiva sobre la que amb caràcter general estableix el Pla director per al sòl de protecció especial. Tanmateix, en tot cas seran d'aplicació les disposicions del Pla relatives a la protecció del paisatge.

Article 2.23 Instruments de custòdia del territori

1. Mitjançant diferents opcions de custòdia del territori, es podran adoptar acords amb propietaris de finques públiques o privades i entitats de custòdia per vetllar per la conservació dels recursos i dels valors naturals, culturals i del paisatge identificats en aquest Pla i definits en l'article 2.13 d'aquestes normes.

2. Amb aquests acords, els Ajuntaments podran aconseguir que els propietaris obtinguin suport per conservar els valors i els recursos de la seva finca i que les entitats de custòdia col·laborin amb els propietaris per gestionar i protegir el territori, els seus recursos i els valors naturals, culturals i paisatgístics.
3. Els acords de custòdia podran ser de dos tipus:
   a. Acords de custòdia del territori sense transmissió de la propietat on es fixaran els termes de gestió i protecció co-participativa que la propietat aplicarà, assessorada per l'entitat de custòdia o altres entitats vinculades a la custòdia.
   b. Acords amb transmissió de la propietat on l'entitat de custòdia rebrà la propietat plena, de mans del seu propietari anterior. En aquest cas, l'entitat adquirirà la capacitat de decisió sobre el futur de la finca i vetllarà també per la conservació a llarg termini dels recursos i dels valors previstos en l'acord de transmissió.

4. Els ajuntaments, de manera individual o conformant entitats urbanístiques especials, i les institucions públiques implicades en aquest territori també podran actuar com a entitats de custodia col·laborant amb d'altres entitats, oferint el seu suport per tal d'assolir acords de custòdia, així com cercant procediments innovadors per a l'adquisició de finques de valor que finalment esdevindran patrimoni públic.

5. Els ajuntaments que decideixin agrupar-se com a entitats urbanístiques especials poden planificar i gestionar conjuntament el seu sòl i poden constituir patrimonis de sòl de caire supramunicipal al qual s'hi poden incorporar terrenys per tal de protegir i tutelar el sòl no urbanitzable.

6. Hauran de ser objecte preferent d'acords de custòdia del territori els sòls de protecció especial i sòls de protecció territorial, així com les àrees d'actuació territorial estratègica dels corredors fluvials de l'Onyar i del Ter, el corredor ecològic Fornells-Aiguaviva, zones de protecció dels volcans i parcs urbans estructuradors definits en l'article 5.6.

7. Els municipis hauran de preveure en els seus plans urbanístics municipals la regulació i promoció de la custòdia del territori, podent delimitar àrees concretes on

les administracions públiques hagin de prioritzar o fomentar la signatura d'acord de custòdia.

8. Els Plans Especials redactats a partir de l'entrada en vigor d'aquest Pla que tinguin per objectiu la protecció, conservació o recuperació dels valors naturals, culturals i del paisatge hauran de preveure el possible ús d'instruments de custòdia del territori.

9. Els estudis d'impacte ambiental de les infraestructures que es planifiquin en l'àmbit del Pla, així com aquelles ja previstes i pendent d'execució, hauran de preveure la custòdia del territori com a una de les possibles mesures compensatòries pels impactes que aquestes puguin generar.

10. Les administracions públiques preveuran un règim d'ajuts, subvencions o beneficis fiscals per als titulars de terrenys que signin acords de custòdia i que contribueixin al compliment dels objectius de conservació d'aquest Pla. Aquestes ajudes podran anar a càrrec del fons supralocal per a la conservació i gestió del sòl no urbanitzable previst en l'article 5.7 d'aquestes normes.

TÍTOL III. SISTEMA D'ASSENTAMENTS URBANS

Article 3.1 Objecte

1. Mitjançant el reconeixement dels assentaments o àrees urbanes existents, les propostes de noves àrees d'expansió urbana, i les de reestructuració o reforma, aquest Pla director urbanístic. estableix les pautes per a una evolució urbanística que respongui als criteris del Programa de planejament territorial enunciats a l'article 1.4 i que sigui coherent amb les aptituds i condicions de cada lloc d'aquest territori.

2. D'acord amb les determinacions de desenvolupament que estableix el Pla, i amb les característiques físiques, socials i econòmiques de cada nucli i àrea urbana, el planejament urbanístic municipal haurà de definir el model d'implantació urbana i les determinacions concretes que regularan les iniciatives d'urbanització i d'edificació.

En els plànols d'ordenació del sistema d'assentaments (2.1 Àmbits residencials i per activitats econòmiques i 2.2 Estructura d'espais lliures i equipaments) es defineix l'estructura d'assentaments urbans que el Pla proposa, en la qual es reconeix el paper que desenvolupen les diverses àrees i nuclis urbans consolidats en la vertebració urbana d'aquest territori, així com la delimitació de les noves àrees d'eventual transformació i incorporació al procés urbanístic, i de les àrees o zones de transformació o reestructuració urbana, d'acord amb els objectius del Pla.

Article 3.2 Finalitat de les determinacions

La determinació espacial i normativa del sistema d'assentaments té les finalitats següents:

- Potenciar les polaritats urbanes que han de vertebrar el territori del sistema urbà de Girona, conformant un sistema urbanístic equilibrat, que aposti per la compacitat i la millor eficiència funcional, cercant la integració de les activitats productives, residencials, socials i de lleure i amb el major respecte mediambiental.
- Assolir graus de compacitat i continuïtat urbana que possibilitin masses crítiques de població i llocs de treball, que facilitin la disminució de les necessitats de mobilitat i la dotació de transport públic.
- Facilitar la integració dels creixements urbans i de la població immigrada.
- Afavorir la formació d'àrees urbanes socialment cohesionades i combatre els riscos de la segregació urbana.
- Evitar i corregir la dispersió d'usos i edificacions en el territori.
- Propiciar el desenvolupament urbà en les localitzacions de major aptitud.
- Fomentar la misticitat d'usos dels teixits urbans.
- Racionalitzar la implantació d'àrees especialitzades aïllades.
- Preservar el valor patrimonial del sistema d'assentaments.
- Potenciar l'ús eficient de les àrees urbanes per a disminuir les necessitats d'extensió i consum de sòl.
- Proporcionar pautes per a una distribució espacial funcionalment adequada dels equipaments d'interès plurimunicipal.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió d'Urbanisme de Catalunya

- Limitar els possibles efectes negatius dels desenvolupaments urbans sobre el paisatge.

Article 3.3 Àmbit i abast de les determinacions

1. En termes generals el Pla incorpora l'àmbit dels assentaments urbans definits en el planejament urbanístic municipal vigent, i assenyala les noves àrees de futur desenvolupament o de transformació urbana, d'acord amb els criteris i estratègies del mateix.
   El conjunt d'aquestes àrees i nuclis urbans configura el sistema d'assentaments bàsics del territori que ha de donar suport al desenvolupament urbanístic.

   En els plànols d'ordenació del sistema d'assentaments del Pla es distingeixen, amb la denominació d'àrees urbanes, els assentaments de naturalesa complexa formats pels nuclis urbans històrics i els seus eixamples ja desenvolupats, amb la denominació d'àrees d'expectativa i expansió urbana les que el Pla determina com de futura incorporació al procés urbanístic, i amb la denominació d'àrees de reestructuració urbana les zones on es plantegen opcions de canvi d'ús o d'intensitat edificatòria, per reforçar la seva centralitat i la seva funcionalitat dins el conjunt del sistema urbà.

2. El Pla dins de les àrees d'expectativa i expansió urbana delimita també uns àmbits destinats a equipaments i serveis d'interès i abast supramunicipal.

3. Per la seva dimensió i importància estratègica, el Pla distingeix, com una àrea especialitzada, l'àrea logística i de desenvolupament econòmic al voltant de l'aeroport Girona–Costa Brava. D'aquesta àrea el Pla delimita l'àmbit i en determina les finalitats i les condicions del seu desenvolupament.

Article 3.4 Determinacions per a l'ordenació dels assentaments urbans

1. Dins cada una de les àrees anteriorment definides, el Pla assenyala criteris d'actuació i/o determinacions a incorporar en el planejament urbanístic municipal, d'acord amb les finalitats del mateix.

2. Així per a les diferents àrees urbanes, que inclouen les zones de sòl urbà i del sòl urbanitzable ja desenvolupat del planejament urbanístic municipal, el Pla recull els àmbits i expectatives del planejament vigent mantenint les seves determinacions.

3. D'acord amb els objectius, i en funció de les previsions de creació d'habitatges i llocs de treball que es considera per als diversos àmbits, el Pla delimita les àrees d'expectativa i expansió urbana, recollint els sòls urbanitzables pendents de desenvolupar i incorporant els nous àmbits d'expansió del sistema urbà, indicant els usos principals i la seva densitat, així com els límits als que s'hauran d'adequar els plans d'ordenació urbanística municipal corresponents.
   Així mateix i d'acord amb els objectius del Pla es proposa de manera expressa la desclassificació total o parcial de determinats sectors del sòl urbanitzable del planejament urbanístic municipal.

4. El Pla assenyala en determinades àrees o sectors ja qualificats en el planejament urbanístic municipal, la necessitat d'un canvi d'us i/o d'intensitat edificatòria, per reforçar la seva centralitat o funcionalitat dins el conjunt del sistema urbà. Aquests sectors venen delimitats com a àrees de reestructuració urbana, i en les que el Pla determina els objectius de la transformació o remodelació urbana, indicant els usos i densitats a que s'haurà d'adequar la seva qualificació en el planejament urbanístic municipal.

5. En la definició de l'àrea especialitzada de desenvolupament econòmic i logístic al voltant de l'aeroport Girona–Costa Brava, el Pla delimita els diferents àmbits estratègics i funcionals, i en determina per a cada un d'ells les finalitats i condicions del seu desenvolupament d'acord amb la seva posició, definint els usos i densitats per a cada un d'aquests àmbits.

Article 3.5 Àmbits d'expectativa d'expansió urbana. Tipus de sòl i classificació urbanística.

1. D'acord amb els objectius del Pla, i a partir de la ubicació i condicionament de cada àrea, el Pla determina els àmbits susceptibles d'incorporació als processos urbanístics de transformació urbana, per a usos residencials, d'activitats econòmiques o d'equipaments i serveis.
   Aquests àmbits delimitats tindran la consideració de nous sectors d'expansió urbana per als diferents usos i activitats, i a ells s'hauran d'ajustar les previsions de classificació urbanística del plans d'ordenació urbanística municipal.
   Per tal d'adaptar-los a condicionants morfològics i/o facilitar la gestió del seu desenvolupament, el planejament urbanístic municipal, podrà ajustar els límits d'aquest àmbits sempre que això no suposi una variació superior al 10% de la superfície de l'àmbit en cada cas.

   Donada la importància i la dimensió que pot abastar el desenvolupament de l'àrea especialitzada de l'aeroport Girona–Costa Brava i la demanda de sòl residencial que això pot comportar, es podran preveure noves ampliacions d'assentaments residencials al nucli urbà de Riudellots de la Selva, no determinades en aquest PDU, sempre que es justifiquin en els estudis de revisió del planejament municipal, la dimensió i característiques de les seves previsions, i la seva adequació als emplaçaments més idonis.

2. La qualificació urbanística que incorpori el planejament urbanístic municipal per a cada un d'aquests àmbits d'expectativa o d'expansió urbana per a usos residencials, d'activitats econòmiques, i per a àrees d'equipaments o serveis, s'adequarà als usos i intensitats d'aquest Pla, i que s'indiquen en els articles següents.

3. Sense perjudici de la preferència de les àrees d'expectativa i expansió urbana definides pel PDU, és d'aplicació l'estratègia de "creixement moderat" que el planejament territorial estableix a diversos nuclis del pla, amb la condició que altres extensions, quan fossin possibles en el marc de l'estratègia, no poden ocupar sòl de protecció especial delimitat pel Pla Director.

Els nuclis als quals el planejament territorial assigna l'estratègia de "millora i compleció" estan subjectes a les condicions establertes pel Pla Territorial en cas que el PDU no hi estableixi determinacions més precises.

Article 3.6 Noves àrees d'expansió urbana - residencials.

1. El Pla proposa noves àrees d'expansió urbana de caràcter primordialment residencial en aquelles àrees que haurien d'augmentar de manera equilibrada la seva capacitat de creixement de població i activitat.
   El Pla delimita aquestes noves àrees amb l'objectiu d'adreçar la major part del creixement urbà a les zones que disposen de les millors condicions per reforçar l'estructura de les àrees urbanes que vertebren aquest territori, amb bones condicions d'accessibilitat i disponibilitat de sòl apte per a l'extensió, i per tal de facilitar l'accessibilitat als serveis, reduir les necessitats de mobilitat i evitar la dispersió de la població i l'activitat.

2. D'acord amb aquesta estratègia, i en funció de cada emplaçament i les previsions de creació d'habitatges que el Pla considera per als diversos àmbits, es distingeixen tres nivells d'intensitat edificatòria per als àmbits residencials:

   Àmbits **d'expansió residencial d'intensitat baixa (Int.1)**, que s'adequaran a intensitats entre 15 i 25 habitatges per hectàrea.
   Àmbits **d'expansió residencial d'intensitat mitja (Int.2)**, que s'adequaran a intensitats entre 25 i 40 hab./ha.
   Àmbits **d'expansió residencial d'intensitat alta (Int.3)**, que s'adequaran a intensitats entre 40 i 60 hab./ha.

   Aquestes intensitats es consideraran indicatives per a la seva aplicació en els àmbits d'ús residencial, i s'ajustaran en el planejament municipal d'acord amb criteris d'aprofitament del sol i d'integració morfològica a l'entorn, evitant l'acumulació o densificació excessiva que es pugui produir en àmbits a on els usos no residencials o les cessions per sistemes siguin superiors a l'usual.

3. El planejament urbanístic municipal qualificarà aquestes àrees d'expansió urbana dins els àmbits de sòl urbanitzable i/o sòl urbà no consolidat d'acord amb els límits establerts per aquest Pla director, sens perjudici d'adaptar-se a les condicions morfològiques o de gestió que assenyala l'article 3.5 apartat 1 d'aquesta normativa.
   El planejament municipal concretarà els usos i paràmetres urbanístics a partir dels criteris indicatius d'aquest Pla director, admetent la misticitat d'usos, però amb prioritat per als usos residencials, i fixarà les reserves necessàries de sistemes d'espais lliures, equipaments, d'habitatge dotacional, o viari, en cada cas d'acord als objectius o finalitats del mateix.

4. El PDU incorpora en les seves determinacions, l'ordenació dels espais lliures i equipaments del sector de sòl urbanitzable delimitat SUP-S1.3 de Celrà de forma que la zona situada entre la Carretera de Juià i les Gavarres es destini a espais lliures completant el sistema d'espais oberts situat al peu de les Gavarres, la zona situada entre aquesta via i la riera de Palegret es destini a equipaments, i en la

zona entre la pròpia riera de Palegret i la línia del ferrocarril es concentrin la totalitat dels aprofitaments privats.

Article 3.7 Noves àrees per a activitats econòmiques.

El Pla estableix la delimitació de noves àrees per a la implantació d'activitats econòmiques, en aquelles zones que per les seves condicions de sòl i d'accessibilitat poden assolir un creixement i facilitar sol per a l'activitat econòmica industrial o terciària, i que s'integraran en la trama general del sistema urbà.
L'extensió delimitada representa la superfície que el Pla considera adequada per al termini 2006-2026, sense perjudici del que assenyala l'article 3.14.

El planejament urbanístic municipal definirà els àmbits de sòl urbanitzable constituents del creixement per aquests usos d'acord amb els límits establerts per aquest Pla director, sens perjudici d'adaptar-se a les condicions morfològiques o de gestió que assenyala l'article 3.5 apartat 1 d'aquesta normativa.
La definició dels usos detallats i les densitats admeses, es definirà en el planejament general municipal, admetent la misticitat d'usos, però amb prioritat per a les activitats econòmiques, a partir de les condicions d'accessibilitat i preexistències de cada emplaçament.

El planejament general assenyalarà a més i en cada cas, les condicions d'adaptació i integració paisatgística a l'entorn que s'hauran d'incorporar, per tal de minimitzar l'impacta visual de la nova implantació. En qualsevol cas, caldrà que els diferents planejaments generals prevegin la ubicació en l'interior de les noves àrees d'activitats econòmiques de les infraestructures complementàries, tals com estacions depuradores d'aigües residuals (EDAR), estacions de bombament, dipòsits d'aigua, basses de laminació i pretractament d'aigües pluvials, subestacions elèctriques.

Article 3.8 Noves àrees per a equipaments i serveis.

A més dels equipaments ja existents d'àmbit comarcal i/o municipal, aquest Pla director delimita nous sectors o àmbits per a l'ampliació de les àrees d'equipaments i serveis necessaris per al millor funcionament del sistema urbà.

Aquestes noves àrees d'equipaments s'han de reservar prioritàriament per a la finalitat a que destina el Pla, i tot i que poden admetre una diversitat d'usos han de permetre l'emplaçament de les noves previsions per a usos hospitalaris, de serveis, o d'altres fixats pel Pla.

Aquestes àrees són:

- Planta de generació d'energia de cicle combinat i estació transformadora d'electricitat en terme municipal de Bescanó.
- Planta incineradora de Campdorà en terme municipal de Girona.
- Àrea hospitalària sud en terme municipal de Fornells de la Selva
- Àrea de serveis aeroportuaris en terme de Vilobí d'Onyar i Riudellots de la Selva
- Àrea esportiva de la Creueta al municipi de Quart

Article 3.9 Àrees de reestructuració urbana i de reequilibri dotacional.

1. El Pla estableix com a àrees de reestructuració urbana i/o reequilibri dotacional, les àrees ja qualificades dins el planejament urbanístic municipal, que per la seva situació i el seu paper futur dins la trama urbana del sistema, fa necessari la seva reordenació i/o potenciació.com a nou punt de referència territorial dins el mateix.
En aquestes àrees de reestructuració urbana i/o reequilibri dotacional, el Pla director preveu la necessitat d'afegir nous usos, canviar l'ús principal, o modificar la intensitat edificatòria del mateix.

2. Per a les àrees de reequilibri dotacional en que es preveu la necessitat d'afegir nous usos, el Pla determina la necessitat de reservar zones específiques per a usos comercials i terciaris que pel seu emplaçament es consideren estratègiques pel reequilibri i la funcionalitat de l'àrea a l'entorn d'on es situen.
En aquestes àrees la qualificació urbanística reservarà un mínim del 20% del sòl d'aprofitament privat del sector per a usos comercials de mitjana o gran dimensió, i/o usos terciaris, que s'afegiran als aprofitaments ja previstos al sector.

4. Per a les àrees de reestructuració urbana en que es preveu la necessitat d'incrementar la densitat edificatòria, el Pla determina un increment de la mateixa per tal d'adequar-la al nivell d'intensitat 3 (de 40 a 60 Hab./ha), a fi de reforçar el paper d'aquesta zona dins la configuració de l'eixample central del sistema urbà, i adaptar els seus paràmetres i la seva funcionalitat d'acord amb els objectius del mateix.

5. Per a les àrees de reestructuració urbana en què es preveu la necessitat d'un canvi de l'ús prioritari, el Pla determina la necessitat de modificar l'ús industrial previst actualment en el planejament urbanístic municipal d'alguns espais interns de la ciutat, orientant-los a nous usos residencials, de serveis o mixtes, per tal d'ajustar-los als objectius del Pla d'acord amb la seva posició central dins el sistema urbà.

5. El desenvolupament d'aquestes àrees, quedarà supeditat a l'adequació de les determinacions del planejament urbanístic municipal a les finalitats, usos i determinacions d'aquest Pla.

Article 3.10 Determinacions específiques per a assentaments urbans i àrees especialitzades.

1. La presència de l'aeroport de Girona-Costa Brava en l'àmbit del Pla director atorga valor estratègic als terrenys espacialment relacionats amb aquest. D'acord amb aquesta circumstància, el Pla estableix les següents determinacions zonals:

   Sistema general aeroportuari. Inclou els terrenys ocupats per la Zona de servei aeroportuària que delimita el Pla director de l'aeroport aprovat en data 13 de juliol de 2006 (BOE 09/08/06).

Els usos i instal·lacions admesos en aquesta zona són exclusivament els previstos o admesos per l'esmentat Pla Director de l'aeroport.

En els plànols el PDU assenyala també la Zona de cautela del Pla director de l'aeroport com a espais que potencialment poden arribar a formar part del sistema general aeroportuari.

Zona de serveis a l'aeroport. En espais exteriors a la Zona de servei aeroportuària i a la Zona de cautela determinades pel Pla director de l'aeroport, el PDUSUG assenyala una zona reservada per a activitats complementàries a la funció aeroportuària.

S'admeten els usos i edificacions que es destinin a serveis de transport, oficines, hotels, restauració o altres que tinguin relació directa amb l'activitat aeroportuària.

Zona d'activitats econòmiques i logístiques.- Correspon a la zona de reserva per a activitats logístiques i d'intercanvi modal del transport, d'acord amb els plans o projectes que amb aquesta finalitat vagi desenvolupant l'administració i demés estaments públics.
Dins aquest àmbit s'admetran els usos industrials i demés activitats econòmiques, d'emmagatzematge, distribució, transport... lligades a les diferents modalitats del transport.
Es preveu en aquesta zona l'espai de reserva per al trasllat o la implantació d'una nova estació de mercaderies del ferrocarril, lligada a la zona d'activitats logística abans esmentada.

Zona d'activitats econòmiques.- Correspon a la zona reservada per a la implantació d'edificacions i instal·lacions per a usos industrials i d'activitats econòmiques.
Els usos i edificacions admesos es destinaran a aquestes activitats. El planejament municipal fixarà les condicions, paràmetres i densitats de l'ordenació d'acord amb les característiques de cada lloc, i definint les condicions d'adequació i integració paisatgística.

2. L'àmbit de Campdorà: Donada la singularitat ambiental i alhora la concentració d'infraestructures, assentaments i activitats que es donen a l'àmbit de Campdorà aquest àmbit haurà de ser objecte d'una planificació específica per tal d'ordenar-ne els usos i el seu desenvolupament futur.

Caldrà que es tramiti un pla especial específic que ordeni urbanísticament l'àmbit definit pel sud per les carreteres C-255 i C-66 i pel nord pel riu Ter.

Aquest pla especial tindrà com a mínim els següent objectius:

A. Preservació de la qualitat paisatgística de l'àmbit i en especial de les ribes del Ter, de la matriu agrícola i de l'entorn de les infraestructures viàries o de tractament de residus i sanejament existents.

B. Millora i recuperació de la connectivitat ecològica, amb especial atenció a la permeabilització de la xarxa viària.

C. Ordenació dels àmbits i concreció de les determinacions que afectin a les edificacions i als usos existents.

3. Les àrees d'habitatge en sòl no urbanitzable que d'acord amb la normativa vigent al municipi de Vilobí d'Onyar es varen poder implantar legalment en una franja al nord de la carretera Gi-533 podran ésser incorporades al règim de sòl urbà o urbanitzable si el POUM ho preveu expressament i mitjançant l'instrument urbanístic adient. La determinació de l'àmbit i de l'ordenació s'ha de sotmetre a avaluació ambiental i s'ha d'evitar l'efecte barrera al llarg de la carretera.

4. El Pla determina una limitació de l'àmbit a urbanitzar dins del sector PP-4 Can Mestres previst pel planejament urbanístic de Riudellots de la Selva i així proposa que s'urbanitzi únicament la part que queda al nord de la carretera C-25, quedant la resta com a espai lliure que podria ésser ocupat en part en el seu moment per la possible variant sud que el PDU proposa estudiar. Per tal de distribuir adequadament els aprofitaments urbanístics de sectors separats i no desenvolupats, el PDU determina que el planejament urbanístic ha d'unificar els sectors PP-3 i PP-4 Can Mestres en el desenvolupament dels quals els aprofitaments urbanístics s'han d'acumular al nord de la C-25 i est de la N-II, mentre que les cessions de sòl s'han de localitzar al sud de la C-25.

5. Amb l'objectiu de facilitar l'evolució de les instal·lacions i els processos industrials, i també, si fos necessària, l'ampliació de la indústria càrnica situada a l'extrem oest del terme municipal de Sant Gregori, actualment en sòl no urbanitzable, el Pla director assenyala un àmbit de sòl de protecció preventiva que comprèn l'esmentada indústria.

   Mitjançant l'instrument urbanístic adient, es podrà incorporar l'espai necessari al règim urbanístic que permeti satisfer eventuals necessitats de reforma o ampliació. Tanmateix la transformació urbanística del sòl que no forma part de la parcel·la industrial actual resta condicionada a que es tracti d'activitats directament vinculades al procés de producció de l'activitat existent.

Article 3.11 Previsions de desenvolupament i terminis

1. Les previsions de creixement de les àrees urbanes –sòl urbanitzable i sòl urbà no consolidat- que els plans d'ordenació urbanística facin com a resultat de l'aplicació de les disposicions del Pla, es determinaran a partir de la situació física de cada àrea o nucli urbà en la data d'aprovació del Pla i s'entendrà que corresponen al període temporal fins l'any 2026.

2. En cas que es prevegi l'exhauriment pròxim dels sòl urbanitzable i del sòl urbà no consolidat que corresponen a les àrees d'expectativa i d'expansió urbana d'aquest Pla, perquè es trobin construïts o en procés de construcció els solars corresponents al 75% de l'edificabilitat d'aquestes àrees de sòl, l'ajuntament podrà sol·licitar una nova revisió del pla d'ordenació urbanística municipal amb la qual es podrà classificar com a sòl urbanitzable àrees de sòl de protecció preventiva dins del marc de les estratègies definides pel planejament territorial. La revisió es podrà autoritzar amb les condicions que siguin oportunes en funció dels criteris del planejament territorial que estigui vigent, i del seu grau d'acompliment.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió d'Urbanisme de Catalunya

Article 3.12 Habitatges de protecció pública.

1. El Pla té entre els seus objectius el de propiciar la creació d'habitatge de protecció pública per avançar cap a un territori socialment més cohesionat que eviti la segregació espacial dels col·lectius econòmicament més febles. S'haurà de tenir present aquest objectiu en la definició del planejament urbanístic dels municipis que s'ha d'elaborar d'acord amb les estratègies del sistema d'assentaments establertes pel Pla.

   El planejament urbanístic municipal determinarà en totes les noves àrees residencials la reserva o percentatge de sòl destinat a habitatges de protecció pública, que no serà inferior al 30% del sostre total, reservant-se un mínim del 20% per habitatges de protecció oficial, del 10% per habitatge concertat. Aquesta reserva s'incrementarà amb un 10% addicional, per a habitatge concertat català, en el moment en que es donin les condicions fixades en la disposició final del decret 152/2008 de 29 de juliol, pel qual es regula l'habitatge concertat, en relació a l'art.9.quatre del decret Llei 1/2007 de mesures urgents en matèria urbanística.

Article 3.13 Desenvolupament de les directrius i determinacions del Pla en el planejament urbanístic municipal.

1. Els instruments de planejament urbanístic municipal, s'adequaran a les determinacions d'aquest Pla director, i qualificaran i definiran les característiques dels diferents sectors o àrees d'expansió o reestructuració urbana d'acord amb determinacions contingudes en aquesta normativa. Sense perjudici de les limitacions a l'extensió que dins l'horitzó del Pla estableixen la localització, delimitació i la definició dels usos i paràmetres dels nous sectors de sòl urbanitzable, la seva ordenació es farà de manera que no dificultin la coherència amb les trames urbanes i l'entorn rural d'altres opcions d'extensió addicionals que a llarg termini puguin ésser convenients.

2. Les noves trames urbanes d'extensió o reforma regulades pel planejament urbanístic municipal respondran als criteris d'estalvi de sòl i de proporcionalitat entre població i llocs de treball localitzats interpretats en el conjunt de l'àmbit –municipal o plurimunicipal- objecte de planejament. Així mateix, el disseny de les noves àrees urbanes incorporarà criteris de qualitat paisatgística, d'eficiència energètica, d'estalvi d'aigua, de mobilitat sostenible, d'afavoriment de la biodiversitat en la vegetació urbana, de prevenció de la contaminació i de gestió dels residus.

3. Les noves trames urbanes s'adequaran a les condicions topogràfiques de l'espai on s'ubiquin i, sense perjudici de les solucions concretes d'ordenació adequades en cada cas, establiran relacions de continuïtat i harmonia formal amb les trames existents. Caldrà extremar l'observança d'aquests criteris en aquelles àrees i nuclis que per la seva visibilitat són components significatius del paisatge.

4. El planejament urbanístic municipal establirà mesures per tal que el creixement per extensió es produeixi de manera gradual i contínua respecte a l'assentament

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió d'Urbanisme de Catalunya

existent i es mantingui una proporcionalitat entre l'extensió de les àrees en procés d'urbanització i l'àrea urbana consolidada.

5. El planejament urbanístic municipal ajustarà l'oferta de sòl residencial i sòl per a activitat econòmica d'acord amb l'estratègia assignada pel Pla territorial i segons aquest ordre de preferència:
   - Renovació urbana.
   - Requalificació dels teixits obsolets perimetrals al centre urbà tot valorant si s'escau la possibilitat d'actuar preferentment en sòl urbà no consolidat.
   - Extensions urbanes sobre sòl urbanitzable sense planejament aprovat definitivament contigües al centre urbà.
   - Classificació de noves àrees d'extensió urbana contigües a àrees consolidades.

Article 3.14 Activitat econòmica en nuclis i àrees urbanes

1. El Pla adopta el criteri de fomentar la convivència d'activitats econòmiques i habitatge en els nuclis i àrees urbanes. L'ordenació urbanística promourà aquesta convivència en aquelles zones on els tipus d'activitats i la tipologia d'edificació puguin mantenir un grau acceptable de compatibilitat.

2. En el cas que el nucli o àrea urbana necessiti una àrea específica d'activitats poc compatibles funcionalment o tipològicament amb els teixits d'habitatge, podrà crear-la en l'àmbit del seu sòl urbà o de les extensions que d'acord amb l'estratègia establerta pel Pla puguin portar-se a terme. Aquestes àrees d'activitat econòmica fomentaran l'autocontenció de la mobilitat laboral tot tractant d'equilibrar els llocs de treball i població ocupada resident en el municipi. Així mateix, aquestes àrees es disposaran en continuïtat o articulades físicament amb les trames urbanes existents o previstes pel planejament i es tractarà acuradament la seva imatge arquitectònica, en especial la transició tipològica amb els teixits existents. Donat el cas que la implantació de l'àrea d'activitat hagi de comportar un canvi important en la imatge exterior del nucli o àrea urbana caldrà sotmetre-la a les condicions d'integració paisatgística que assenyala l'article 6.4.

3. Les iniciatives de noves àrees d'activitat econòmica hauran de preveure i garantir en el seu planejament els accessos des de la xarxa viària i la dotació dels subministraments energètics que siguin necessaris en funció de les dimensions de l'àrea i de les activitats previstes. Així mateix, es preveuran en el planejament de l'actuació les reserves d'espai per a la ubicació de les subestacions de transformació necessàries.

Article 3.15 Condicions generals d'ordre ambiental al desenvolupament urbanístic

1. El Pla proposa pautes per a la millor disposició espacial dels increments d'habitatges, activitats econòmiques i equipaments motivats per unes dinàmiques de creixement econòmic que tenen causes independents del planejament per bé que aquest tracta de preveure'n i dimensionar-ne les conseqüències físiques en el territori.

2. En absència de determinacions específiques per àmbits territorials respecte els llindars de diverses variables ambientals que no s'haurien de sobrepassar per assegurar el desenvolupament sostenible del territori, els desenvolupaments urbanístics que les determinacions proposades pel Pla fan possibles, garantiran la seva idoneïtat ambiental mitjançant els processos d'avaluació ambiental establerts per la legislació urbanística.

3. Quan, d'acord amb les polítiques de racionalització del consum i la producció dels vectors ambientals -energia, aigua, residus i contaminants- que es consideri oportú adoptar, un document sectorial aprovat pel Govern de la Generalitat estableixi mesures de les que es derivin limitacions concretes a l'increment d'habitants o d'activitats econòmiques en l'àmbit territorial del Pla, es procedirà a l'adaptació d'aquest a les limitacions establertes i, mitjançant els instruments adients, es procedirà a adaptar-hi el planejament urbanístic municipal.

TÍTOL IV. SISTEMA D'INFRAESTRUCTURES DE MOBILITAT

Article 4.1 Objecte

Mitjançant el sistema d'infraestructures de mobilitat, que comprèn la xarxa viària, la xarxa ferroviària, l'aeroport i altres d'infraestructura fixa, així com el sistema logístic i els intercanviadors nodals associats als anteriors, el Pla estableix la xarxa de connectivitat física –de persones i mercaderies– que permet un funcionament integrat de l'espai territorial, tant pel que fa a l'àmbit del sistema urbà de Girona com als diversos àmbits superiors en què aquest s'insereix.

Article 4.2 Finalitat de les determinacions

1. Sense perjudici de la necessària coherència amb el planejament sectorial corresponent, la inclusió de determinacions per al sistema d'infraestructures de mobilitat en el Pla té les següents finalitats:

a) Assegurar uns nivells de connectivitat adequats a les previsions de desenvolupament dels assentaments urbans.
b) Contribuir a estructurar espacialment els sistemes d'assentaments urbans.
c) Vincular l'accessibilitat als usos del sòl que es prevegin en l'àmbit del Pla.
d) Completar les xarxes bàsiques establertes en els plans sectorials amb altres traçats de menor rang que siguin rellevants a l'escala del Pla.
e) Definir les condicions dels elements d'infraestructura que siguin funcionalment i espacialment significatius en l'àmbit del Pla.
f) Propiciar un bon ajustament dels traçats a les condicions de la matriu biofísica del territori.
g) Establir les prioritats d'actuació en infraestructures en l'àmbit del Pla.
h) Assenyalar opcions possibles a llarg termini.

2. Aquests objectius tenen el rang de principis rectors i hauran d'informar, en absència de determinacions normatives més específiques, la presa de decisions en els planejaments urbanístics, de les infraestructures i del medi ambient.

Article 4.3 Determinacions gràfiques del sistema d'infraestructures

El Pla director recull en els plànols d'ordenació de la mobilitat (plànol 3.1-Xarxes territorials viàries i ferroviàries, i plànol 3.2-Estratègies territorials de mobilitat), les xarxes de comunicacions bàsiques pel funcionament del sistema urbà, així com les xarxes de comunicacions d'enllaç i de pas d'abast supracomarcal i internacional, d'acord amb les previsions del Pla d'Infraestructures del Transport de Catalunya (P.I.T.C.).

a) Xarxes.

En la determinació gràfica de la xarxa viària i ferroviària el Pla incorpora els projectes i estudis de les diferents administracions competents, distingint, de forma genèrica, la xarxa existent amb traç continu, de la xarxa projectada o en execució amb traç discontinu, i a les que s'afegeixen les noves previsions de traçat per a completar la xarxa bàsica del sistema.

Els projectes específics per al desenvolupament de la xarxa prevista, hauran d'incorporar en els seus estudis la traça definida en aquest Pla. No obstant el traçat definitiu vindrà determinat en el propi projecte i aquest es considerarà incorporat a les determinacions d'aquest Pla.

b) Especificacions d'integració territorial.

El Pla assenyala per a alguns trams viaris i ferroviaris, i sense caràcter exhaustiu especificacions relatives a la integració en la topografia i a la preservació del ecosistemes territorials. Aquestes especificacions hauran d'esser tingudes en compte en la definició del projecte a fi d'incorporar-les-hi o de preveure, en cas de necessitat, les alternatives projectuals que puguin cobrir els mateixos objectius.

c) Àrees de sòl associades a infraestructures

El Pla assenyala en els plànols les àrees de sòl associades a les xarxes d'infraestructures de mobilitat logístiques, ferroviàries, de servei viari, àrees d'aparcament, intercanviadors nodals ..., amb diversos graus de precisió segons es tracti d'àrees projectades, propostes del Pla localitzades o propostes no exactament localitzades, en aquest cas mitjançant figures geomètriques simbòliques.

Les àrees de sòl d'infraestructures de mobilitat assenyalades pel Pla seran motiu de concreció funcional, de delimitació precisa i de reserva de sòl en el planejament i els projectes sectorials específics i en el planejament urbanístic que les comprengui en el seu àmbit.

La reserva, servituds i afeccions provinents d'aquestes infraestructures, s'adequaran a l'establert a la legislació sectorial corresponent.

També el Pla assenyala, amb els mateixos graus de precisió i amb caràcter informatiu, àrees de sòl destinades a altres infraestructures existents, projectades o previstes. Quan es portin a terme les modificacions del Pla a què fa referència l'apartat 5 de l'article 1.12, per a incorporar les determinacions dels plans sectorials aprovats que tinguin incidència en el territori, les àrees d'infraestructures determinades per aquests plans passaran a integrar-se també a les determinacions del Pla, amb el grau de precisió addicional que, si escau, l'escala més detallada pot exigir.

Article 4.4 Tipologies de la xarxa viària

1. Sense perjudici de les tipologies corresponents als plans sectorials d'infraestructures de mobilitat i de la titularitat de les vies, el Pla director, des de la perspectiva funcional i geogràfica que proporciona el seu àmbit espacial, adopta les tipologies següents per a la definició de les propostes de xarxa viària: autopistes i autovies de trànsit internacional, vies estructurants territorials, vies estructurants del sistema urbà, vies bàsiques urbanes i resta de vies locals.

2. Les autopistes i les autovies de trànsit internacional són les vies de pas i d'enllaç amb Europa, amb una secció de 2+2 carrils o superior, segregades i amb enllaços a diferent nivell, que el Pla recull en la seva traça actual i incorporant les

ampliacions i modificacions proposades d'acord amb previsions viàries de caràcter general ja definides pel Ministeri de Foment.
Corresponen a aquesta tipologia les vies de la xarxa primària transeuropea: l'autopista AP-7, i la carretera N-II (en procés de conversió en autovia A-2).

3. Les vies estructurants territorials són les que tenen un paper estructurant i d'enllaç del sistema urbà amb altres municipis i/o amb àmbits comarcal i territorials de primer ordre.
   El Pla considera vies estructurants territorials: l'eix transversal (C-25), les vies que conformen l'anella de les Gavarres, la C-65 i la C-66 incloent el tram d'enllaç amb el Pla de l'Estany, i la variant de la N-II. Aquestes vies que es consideren bàsiques en l'estructura territorial, poden tenir secció d'autovia 2+2 o més, si es justifica en els plans sectorials i en els projectes de traçat. En tot cas, es preveu que aquestes vies siguin majoritàriament segregades.
   També s'inclouen com a vies estructurants territorials la C-141 d'Anglès a Girona, la C-25 de Riudellots a Cassà de la Selva.

4. Les vies estructurants del sistema urbà són les que formen la xarxa bàsica interna del sistema, amb un nivell de servei bàsicament interurbà i d'enllaç entre els diferents municipis i àrees urbanes del sistema.
   El Pla considera vies estructurants del sistema urbà la carretera C-250 de Quart a Girona, la C-531.a Sant Gregori, la GI-533 de Girona a Santa Coloma de Farners, i la GIV-5341 i GIV-5343 d'accés a Vilobí d'Onyar.
   Seran majoritàriament no segregades i de secció 1+1 fora de les àrees urbanes, si bé poden tenir alguns trams segregats i de secció superior per les circumstàncies específiques d'aquests trams.

5. Les vies bàsiques urbanes són les que vertebren les àrees urbanes com a eixos bàsics de la xarxa viaria i del transport públic urbà, i a partir de les quals s'estructura tota la xarxa viaria local.

6. A més dels tipus de vies assenyalats en els punts anteriors, cal fer esment de la resta de vies locals i aquelles més específicament pròpies del medi rural, com els camins agrícoles, pistes forestals i vies pecuàries. El Pla proposa la conversió d'alguna d'aquestes en vies per a augmentar el seu abast funcional, i preveu el manteniment de totes les altres vies rurals.

   Dins d'aquesta classe de vies s'inclourien també les denominades vies verdes per a ús preferent de vianants i bicicletes que en alguns casos el Pla assenyala pel valor territorial que té el seu recorregut.

   Les noves vies assenyalades amb carril per transport públic segregat, incorporaran en el projecte la secció necessària per a la seva implantació. Les vies ja existents adoptaran els criteris més idonis en cada cas per a permetre la seva incorporació i funcionament,

Article 4.5 Tipologies de la xarxa ferroviària

A la xarxa ferroviària el Pla distingeix entre línies d'altes prestacions i línies convencionals. Les primeres comprenen totes les línies amb prescripcions de projecte

per a velocitat alta. Les línies convencionals comprenen totes les altres línies amb independència de l'ample de via.

El Pla incorpora dins les línies d'altes prestacions la del tren d'alta velocitat (TAV) de Barcelona a la Jonquera, d'acord amb la traça dels projectes aprovats per als seus diferents trams, i la de l'eix transversal ferroviari de Lleida a Girona, d'acord amb la traça dels estudis previs del projecte.

El Pla incorpora i fa la reserva, per a l'enllaç de l'eix transversal ferroviari amb el TAV de Barcelona a la Jonquera i l'aeroport Girona - Costa Brava, amb la previsió d'una nova estació ferroviària de passatgers d'enllaç amb l'aeroport, i una futura estació de mercaderies amb una zona logística annexa al costat de l'aeroport, així com la continuació del futur traçat per a mercaderies pel costat oest del sistema urbà (al costat de l'AP-7).

Els estudis i projectes de l'eix transversal ferroviari definiran la traça i característiques d'aquesta línia ferroviària d'altes prestacions, així com dels enllaços i les estacions.

Pel que fa al ferrocarril convencional, el Pla incorpora la previsió de l'enllaç d'alta freqüència (tramvia) entre Flaçà i Riudellots de la Selva a traves de la traça del ferrocarril convencional, i des de l'estació de Riudellots a l'aeroport amb una reserva de pas de transport púbic segregat. Aquesta previsió de transport ferroviari d'alta freqüència, incorpora la previsió de dues noves estacions Girona-Avellaneda i Girona-Pont Major, que s'afegirien a les ja existents de Riudellots de la Selva, Fornells de la Selva, Girona-Centre i Celrà.

Article 4.6 Desenvolupament de les propostes del sistema d'infraestructures

Les actuacions d'execució d'infraestructura viària i ferroviària i de les altres infraestructures de mobilitat que han de materialitzar les propostes i previsions del Pla es desenvoluparan d'acord amb les següents prescripcions:

a) Les característiques específiques de la via seran concretades als plans sectorials i als projectes de traçat que elaborin les administracions competents, d'acord amb la legislació aplicable i amb les determinacions que estableix aquest Pla director. En aquells casos en què el Pla defineix gràficament un traçat viari, l'estudi informatiu del tram haurà de considerar-lo com una de les alternatives d'estudi, i en cas d'elecció d'una alternativa diferent caldrà que aquesta es justifiqui també en termes d'estructura i integració territorial.

Els estudis ja previstos per al desenvolupament d'aquestes infraestructures, que definiran les característiques de les mateixes, i als que s'ajustaran les determinacions d'aquest Pla, es relacionen a continuació:

- l'Eix transversal ferroviari amb l'estudi de traçat del tram Vic–Girona, que elabora IFERCAT organisme depenent del Departament de PTOP de la Generalitat de Catalunya.
- En relació a la línia de ferrocarril convencional s'adequarà a "l'Estudi previ relatiu a l'enllaç ferroviari amb l'aeroport de Girona" encarregat per la DG de Transport Terrestre

- En relació als serveis que han de configurar el sistema de rodalies de Girona, s'haurà de fer un estudi que desenvolupi la programació prevista al pla de Transports de Viatgers 2008-2012 (PTVC)
- En relació a les noves estacions de rodalies de l'Avellaneda i Pedret, el seu emplaçament definitiu vindrà determinat en els planejament específic a desenvolupar per l'ajuntament de Girona per l'ordenació dels àmbits corresponents.
- En relació a l'estació del TAV a l'aeroport Girona – Costa Brava, el seu emplaçament definitiu s'adequarà a l'estudi de viabilitat tècnica de la proposta, que haurà de garantir una bona coordinació amb el traçat de la línia de tramvia que ha d'unir l'aeroport amb Girona.
- En relació a les propostes de vies específiques per a transport públic, aquestes també s'adequaran a l'estudi que preveu endegar el PTVC per aquesta finalitat.
- En referència a les propostes d'aparcaments de camions, la seva construcció ha d'anar precedida d'un estudi de viabilitat de l'actuació seguint els criteris de la DGTT

b) El planejament urbanístic general que comprengui trams viaris previstos pel Pla director encara no executats, o sense projecte de traçat, definirà les reserves de sòl necessàries per a construir-los. Així mateix, el planejament urbanístic general i, si s'escau, els plans especials urbanístics especificaran les condicions d'inserció de la via en l'entorn territorial i urbà.

c) El projectes que desenvolupin les previsions ferroviàries incorporaran les condicions de seguretat i protecció acústica fixades en la "Llei 39/2003 del Sector Ferroviari pel que fa referència a l'eficàcia, continuïtat i condicions de seguretat dels serveis ferroviaris", i a la "Llei 16/2002 de protecció contra la contaminació acústica", amb relació a la incidència del pas del ferrocarril per a les diferents àrees urbanes.

Article 4.7 Condicions generals per a la implantació de noves infraestructures i per a l'ampliació de les existents

A més de complir les especificacions concretes que el Pla estableix, els projectes d'implantació de noves infraestructures o d'ampliació de les existents observaran, amb caràcter general, la condició de potenciar els seus efectes positius i de minimitzar el seu impacte, en particular pel que fa a:

1. Els efectes negatius a les àrees urbanes o en els seus àmbits d'extensió;
2. L'afectació de terrenys de valor natural o agrícola, per a la qual cosa s'ubicaran preferentment en sòl de protecció preventiva;
3. El trossejament de camps, prats i en general de les peces de sòl morfològicament rellevants;
4. La necessitat de desmunts i terraplens, mitjançant una suficient adaptació de les rasants als terrenys i, si és el cas, la construcció de trams en viaducte o túnel;
5. L'efecte barrera, procurant la continuïtat dels camins i disposant els passos de fauna necessaris en funció de l'interès dels hàbitats de l'entorn;
6. Els efectes negatius sobre el cicle hidrològic i l'erosió del sòl

7. La intrusió visual com a elements negatius en el paisatge preexistent.

En aquelles carreteres, com les "vies integrades", en les quals la situació prèvia és de notable satisfacció d'aquestes condicions, es tindrà especial cura en assegurar la pervivència de les seves qualitats en aquest sentit.

Els municipis podran preveure en el seu planejament urbanístic municipal que, quan malgrat l'observació d'aquestes condicions generals, una nova infraestructura afecti sòls d'elevat valor natural o paisatgístic, s'hagin de preveure com a mesures compensatòries actuacions de custòdia del territori que afectin a una superfície equivalent a l'afectada per la nova infraestructura. Aquestes actuacions podran implicar la necessitat d'adquirir terrenys i d'establir contractes o convenis de custòdia amb organitzacions que garanteixin, a mig i llarg termini, una gestió adequada dels terrenys així com el seguiment de l'efectivitat de les actuacions.

Article 4.8 Xarxa capil·lar

1. Les vies que s'assenyalen a l'apartat 6 de l'article 4.4 constitueixen la xarxa capil·lar d'irrigació del territori que serà objecte de programes específics d'inventariat, manteniment i millora.
   El Pla director recull en el plànol d'infraestructures 3.2-Estratègies territorials de mobilitat, la part d'aquesta xarxa capil·lar d'interès supramunicipal per la seva connectivitat entre diferents municipis i/o la seva posició estructurant dins aquest territori.
2. Mitjançant plans especials i projectes específics es podrà concretar els traçats proposats i completar la xarxa capil·lar existent amb nous itineraris territorialment significatius d'interès turístic o de lleure per a vianants, bicicletes, cavalls i modes similars.
3. El desenvolupament d'una xarxa per a bicicletes, en especial a les àrees més planes del territori, d'acord amb la línia estratègica 1 del Pla estratègic de la bicicleta de Catalunya, és un objectiu coherent amb les propostes d'aquest Pla director.

TÍTOL V. INSTRUMENTS DE GESTIÓ SUPRAMUNICIPAL

Article 5.1 Àmbits de cooperació municipal

El Pla recull els estudis i projectes d'infraestructures de sanejament i d'altres serveis, d'àmbits de cooperació supramunicipal, encara que el seu abast, d'acord amb l'ens polític i administratiu que ha propiciat la tramitació d'aquests projectes no coincideixi amb el mateix àmbit territorial d'aquest Pla director.

El Pla considera idoni i necessari l'establiment d'aquestes fórmules de cooperació en el desenvolupament de les estratègies de gestió de les infraestructures urbanístiques territorials, de caràcter supralocal i que haurien d'abastar les següents àrees:

a) planejament i gestió de les actuacions estratègiques del pla que tinguin caràcter supralocal
b) sanejament i abastament d'aigua;
c) promoció d'habitatge de protecció;
d) mobilitat i transport públic;
e) gestió del sistema d'espais lliures i espais oberts del sòl no urbanitzable
f) promoció de sòl d'activitat econòmica;
g) gestió de xarxes de telecomunicació
h) tractament de residus
i) definició de necessitats i planificació d'equipaments sanitaris, educatius, esportius, socials i culturals i la seva ubicació amb criteris d'àrea urbana

Les formes de cooperació en aquests àmbits podran adoptar les figures jurídiques – mancomunitats, convenis, consorcis..., que es considerin més adients per a la seva finalitat.

Article 5.2 Planejament mancomunat en àrees d'expansió o reestructuració urbana.

En les noves àrees d'expansió o reestructuració urbana situades en el límit de diferents termes municipals, es preveurà que el planejament derivat asseguri la concordança en l'ordenament entre els diferents termes municipals, mitjançant el planejament compartit i tramitat simultàniament o altres formules de col·laboració municipal..
En aquest sentit, en les àrees que s'especifiquen a continuació i que s'assenyalen en el plànol d'ordenació "4.1- Actuacions territorials estratègiques", atès el seu interès posicional i estratègic en l'ordenació del sistema urbà, es preveurà per a la seva ordenació, en cas de no procedir a la tramitació conjunta del planejament derivat, la tramitació prèvia d'un avanç de Pla de tot l'àmbit, que se sotmetrà a informe de tots els municipis afectats. El Pla no podrà seguir la seva tramitació sense l'informe favorable d'aquest avanç, per part de tots els municipis afectats, o en cas de discrepància entre aquests, necessitarà l'informe favorable de la Comissió d'Urbanisme de Girona, i que en aquest cas serà vinculant.

a. Àmbit de l'estació de l'Avellaneda – àrea hospitalària sud (t. m. Girona i Fornells de la Selva)
b. Àmbit accés sud AP-7 – Avinguda. De la Pau (t. m. Salt i Vilablareix)
c. Àmbit universitari hospital Trueta (t. m. Girona i Sarrià)
d. Àmbit dels sectors urbanitzables residencials del Pla de Baix (t.m. Sarrià de Ter i Sant Julià de Ramis)

Article 5.3 Desenvolupament mancomunat de les propostes d'infraestructures del sistema viari i ferroviari

En totes les infraestructures de comunicació situades en el límit de diferents termes municipals, es preveurà que els projectes i la seva execució s'assegurin la concordança en les previsions entre els diferents termes municipals. En aquest sentit, en els àmbits que s'especifiquen a continuació i que s'assenyalen en el plànol d'ordenació "4.1- Actuacions territorials estratègiques", atès el seu interès posicional i la partició dels termes municipals, es sol·licitarà en la tramitació dels projectes d'infraestructures informe dels municipis amb els quals limiten.

a. Àmbit carretera C 65 - Sector Abastaments - Mas Xirgo – i nous creixements (t.m. Girona, Salt i Vilablareix), pel desenvolupament de la connectivitat i la mobilitat a traves d'aquest eix viari. La inserció d'aquesta via en les àrees urbanes confrontants s'ha de fer mitjançant un pla especial que, si s'escau, s'elaborarà i tramitarà en paral·lel a l'instrument sectorial adient.

b. Àmbit universitari hospital Trueta (t. m. Girona i Sarrià) per definir les necessitats de connectivitat que comportaran els nous usos educatius i sanitaris i establir el règim de distribució de càrregues derivades de les noves infraestructures de mobilitat.

Article 5.4 Desenvolupament de la nova àrea especialitzada de l'aeroport Girona-Costa Brava.

1. El Pla director assenyala de forma indicativa els diferents àmbits que conformen l'àrea especialitzada al voltant de l'aeroport Girona - Costa Brava, i que han de permetre el desenvolupament de les diferents activitats i instal·lacions fixades en l'art. 3.10 d'aquesta Normativa.

2. La delimitació i qualificació urbanística d'aquest nou àmbit vindrà fixada dins cada un dels municipis afectats, per la seva incorporació dins el planejament urbanístic general, mitjançant la seva modificació i adequació a les determinacions d'aquest Pla director.

   El desenvolupament de cada un dels diferents àmbits, es farà mitjançant la tramitació de la figura de planejament derivat i els paràmetres urbanístics que determini el planejament municipal, i que s'adequaran als criteris i valors fixats a l'art. 3.10 d'aquesta normativa.

3. Donat l'interès territorial d'aquesta àrea d'activitats econòmiques i logístiques lligades a l'aeroport, la Generalitat de Catalunya mitjançant l'Institut Català del Sòl convidarà a la creació d'un consorci urbanístic als ajuntaments afectats per al desenvolupament i gestió d'aquesta zona. El consorci podrà tramitar la modificació del planejament urbanístic municipal i el planejament derivat simultàniament, pel desenvolupament de cada un dels àmbits previstos.

   Quan l'àmbit de l'actuació de l'àrea d'activitat econòmica abasti mes d'un terme municipal, la tramitació es farà simultàniament en els diferents municipis afectats i l'Institut Català del Sòl proveirà els mecanismes adequats per a una redistribució equitativa de les càrregues i beneficis, d'ordre social i econòmic, que es preveu que tindran en els municipis com a resultat de l'ordenació.

   D'acord amb el que estableix l'article 2.7 apartat 1, es poden incorporar a l'àmbit d'actuació peces de sòl confrontants a l'àrea especialitzada determinada pel Pla i al nord d'aquesta, i per tant pertinents al connector Aiguaviva-Fornells, per tal d'obtenir-ne la cessió i incorporació al patrimoni públic, i garantir així la seva funció com integrants d'un espai d'especial importància en l'ordenació que el Pla estableix. Per la gestió d'aquests espais es tindran en consideració les estratègies de custòdia del territori establertes en aquest pla en l'article 2.23.

Article 5.5 Cooperació per a la promoció d'habitatge de protecció pública

Per tal que la construcció d'habitatges de protecció pública, a la qual s'han de destinar les cessions d'aprofitament urbanístic d'ús residencial d'acord amb el que assenyala l'article 156 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), pugui portar-se a terme en promocions de dimensió adequada, podran posar-se en comú quantitats dineràries, resultants de les cessions, o de la seva alienació, procedents de diferents municipis i destinar-les a la construcció d'habitatge de protecció pública localitzat en un d'aquests municipis. Per al desenvolupament de l'actuació, els municipis interessats adoptaran la fórmula de cooperació més adequada a les característiques de l'actuació, dins de la qual haurà de quedar justificat de manera fefaent el destí efectiu del valor de les cessions a la provisió d'habitatges de protecció pública.

Article 5.6 Desenvolupament de les actuacions territorials estratègiques

1. El Pla defineix una sèrie d'actuacions territorials estratègiques, la majoria d'elles supramunicipals o, si més no, amb una incidència que va més enllà del municipi on es desenvolupa, i que tenen un caràcter estructurant a nivell del Sistema Urbà de Girona. Aquestes actuacions requereixen de la coordinació i cooperació de tots els municipis de l'àmbit del Pla així com de les administracions comarcals i provincials.

2. El planejament urbanístic municipal haurà de ser coherent amb aquestes actuacions territorials estratègiques i adoptar les previsions necessàries per a garantir el seu desenvolupament de manera coordinada amb la resta de municipis afectats en cada cas de manera que es mantingui l'objectiu i funcionalitat preteses en cada actuació.

3. Es defineixen les següents actuacions territorials estratègiques:

   a. Parcs fluvials de l'Onyar i del Ter
      Es corresponen bàsicament amb les lleres dels rius Onyar i Ter al seu pas pel Sistema Urbà i defineixen dos grans eixos fluvials amb la finalitat d'esdevenir, no únicament elements fonamentals per a la connectivitat ecològica dintre de l'àmbit del Pla, sinó també eixos bàsics per a l'accés i el gaudi dels espais naturals, especialment aptes per a la passejada i el lleure familiar amb mitjans no motoritzats.
   b. Preservació del connector ecològic Fornells-Aiguaviva
      Sector del territori que abasta des de les Gavarres fins al volcà de la Crosa que, amb independència del valor dels hàbitats que el composen, té un interès estratègic per permetre els desplaçaments de determinades espècies entre els diferents espais naturals de certa dimensió que envolten el sistema urbà.
   c. Conversió del corredor ferroviari en un eix cívic
      Es delimita la zona afectada pel soterrament de la línia de ferrocarril al seu pas pel nucli central del sistema urbà amb l'objectiu clar de destinar l'espai alliberat en superfície per a la construcció d'un eix cívic amb prioritat exclusiva per a vianants, bicicletes i transport públic lleuger que permeti travessar de nord a sud aquest nucli central.
   d. Parc lineal
      És el gran espai lliure urbà que, resseguint el reg de Can Gibert estructuren les noves zones de creixement situades al sud i sud-oest del nucli central del sistema, permetent relligar-les entre elles i amb la ciutat existent, alhora que esdevenen elements de transició i comunicació entre el sòl urbà i el sòl no urbanitzable.
   e. Protecció dels volcans
      Integra les àrees d'origen volcànic situades dintre de l'àmbit del Pla per ser elements singulars de la seva estructura territorial.
   f. Àrees hospitalàries
      Són les zones preferents de concentració d'instal·lacions i serveis sòcio-sanitaris d'abast supramunicipal.
   g. Nova àrea especialitzada de l'aeroport Girona - Costa Brava
      Inclou la nova àrea d'activitat logística i la nova estació de mercaderies situada al sud del sistema i que vénen regulades pels articles 3.10 i 5.2 d'aquestes normes.
   h. Àrees de reequilibri dotacional
      Són zones destinades a garantir una distribució més homogènia dels usos comercials i terciaris que pel seu emplaçament es consideren estratègiques pel reequilibri i la funcionalitat del sistema urbà.
   i. Parc agrari
      Sector, al municipi de Sant Julià de Ramis, destinat a la creació d'un centre d'innovació de la planta de jardí, projecte "Arboretum".

4. La planificació i la gestió dels parcs fluvials de l'Onyar i el Ter, així com del connector ecològic Fornells - Aiguaviva es realitzarà preferentment mitjançant l'establiment d'un consorci que inclourà els municipis afectats que poden ésser objecte de les actuacions a què es refereix aquest article, així com als Consells comarcals del Gironès i de la Selva, la Diputació de Girona i el Consorci Alba-Ter. En qualsevol cas, un dels objectius d'aquest consorci haurà de ser el de promoure

mesures de desfragmentació de les infraestructures existents o previstes que interfereixin en la connectivitat ecològica.

En qualsevol cas, les actuacions que es portin terme en aquests espais, hauran de ser coherents amb les Directrius per a la gestió dels espais de la xarxa Natura 2000 recollides en l'Annex 8 de l'acord de Govern GOV/112/2006, de 5 de setembre.

5. La delimitació i qualificació urbanística per a la conversió del corredor ferroviari en un corredor cívic s'establirà, dins del planejament urbanístic municipal, respectant en tot cas les determinacions d'aquest Pla director.
   El desenvolupament de cadascun dels diferents àmbits, es farà mitjançant la tramitació de la figura de planejament derivat i els paràmetres urbanístics que determini el planejament municipal i d'acord amb els Plans de Mobilitat Urbana corresponents i el Pla Director de Mobilitat de les Comarques Gironines.

6. El planejament urbanístic municipal definirà les condicions que han de tenir els diferents trams del parc lineal d'acord amb les característiques intrínseques del lloc on es troba i de la funció principal que se'ls assigni, sense que aquestes puguin restar funcionalitat al seu potencial per a la permeabilització ecològica dels teixits urbans i a la preservació de la riera. En la documentació gràfica dels plans d'ordenació urbanística municipals la delimitació i localització d'aquests parcs s'hauran d'assenyalar com a sistema d'espais lliures vinculants per al planejament derivat.

7. Les àrees de reequilibri dotacional, en constituir punts singulars pel que fa a la generació de mobilitat hauran de disposar d'un estudi d'avaluació de la mobilitat generada que abasti el conjunt de cada àrea i en el qual es determinin, amb caràcter vinculant, les actuacions a portar a terme per tal de garantir l'accessibilitat en condicions de sostenibilitat i seguretat, tot prioritzant l'accés en transport públic.

Article 5.7 Fons supralocal per a la conservació i gestió del sòl no urbanitzable

1. La conservació del sòl no urbanitzable i dels seus valors naturals, patrimonials i paisatgístics és beneficiosa i necessària per a tots els municipis del sistema urbà i tots han de contribuir a la seva preservació, però sovint, els municipis amb major extensió de sòl no urbanitzable són els que menys recursos disposen per a la seva gestió.

2. Els municipis que integren l'àmbit d'aquest Pla, podran crear un fons supralocal que es destini a la conservació i gestió del sòl no urbanitzable dins de l'àmbit del Pla.

3. Sense perjudici d'altres formules que determinin els municipis, aquest fons podrà dotar-se:
   a. A càrrec dels pressupostos municipals
   b. A partir de taxes específiques vinculades a l'ús del domini públic o a determinats serveis vinculats als espais naturals (guiatge, aparcament de vehicles, etc.)

c. A partir d'aportacions procedents d'una part percentual de determinats ingressos municipals com les llicències urbanístiques o l'impost sobre béns immobles
d. La Generalitat podrà participar en la dotació d'aquest fons a càrrec dels seus pressupostos

4. Els objectius de conservació del sistema d'espais oberts continguts en aquest Pla, i en especials les actuacions territorials estratègiques relacionades amb el sòl no urbanitzable hauran de ser objecte prioritari de les accions finançades a càrrec del fons supralocal, sense perjudici d'altres prioritats que els municipis puguin determinar en el moment de constituir-se el fons.

TÍTOL VI. PAISATGE

Article 6.1 Normes territorials sobre el paisatge

1. El paisatge, en tant que resultat perceptible de la interacció entre les activitats humanes i la matriu biofísica del territori, constitueix matèria de planejament territorial, d'acord amb el que estableix la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge. El Pla, pel fet que estableix regulacions que afecten els sistemes bàsics del territori, intervé en tot cas, de manera indirecta, en l'evolució del paisatge. Així mateix, el Pla estableix també en aquest títol normes encaminades a regular directament els fenòmens de transformació del paisatge.

2. Entesos el paisatge i la seva percepció social com a fenòmens evolutius i canviants al llarg del temps, la finalitat de les regulacions d'ordre específicament paisatgístic és propiciar que l'evolució del paisatge sigui harmònica amb l'evolució de la sensibilitat social, sense perjudici de fixar, amb un objectiu de permanència indefinida, aquells elements, paratges o pautes paisatgístiques d'especial valor patrimonial ja sigui per l'excel·lència estètica, el valor simbòlic o la significació econòmica.

Article 6.2 Condicions generals per a les transformacions del sòl en els paisatges rurals

1. Tot assumint el fet de la inevitable evolució del paisatge, el Pla adopta el criteri de preservar els seus valors i gestionar la seva transformació davant dels riscos de la seva progressiva banalització.

2. Sense perjudici de les toleràncies que calgui admetre en operacions d'interès estratègic general expressament aprovades per la Generalitat de Catalunya, els projectes de transformació del territori rural compliran les condicions següents:

   a) Les actuacions de transformació de sòls han de mantenir l'escala de la compartimentació de l'espai agrícola productiu en les diverses peces (camps o unitats de producció agrícola) que, amb la seva dimensió, proporció, ritme i seqüència, defineixen els diversos paisatges rurals.

   b) Cal mantenir les característiques dels elements de separació entre unitats productives, ja siguin murs de pedra o altres materials, o bé marges o espais residuals que concentren el desnivell i que poden presentar diferents formacions vegetals (brolles, retalls de bosc, fileres d'arbres...).

   c) Per tal de mantenir la biodiversitat i els components paisatgístics en els àmbits predominantment agrícoles, cal conservar les peces relictes de bosc, la vegetació dels marges i afavorir la diversitat de conreus.

   d) Convé conservar i mantenir la xarxa de drenatge natural del territori (rieres, torrents, còrrecs,...) com a components destacats del mosaic agroforestal característic del paisatge de Catalunya.

e) Són objecte de protecció, i en principi s'han de conservar, la xarxa de camins rurals, les infraestructures de rec i les construccions d'abric tradicionals complementàries de l'ús agrari, sense perjudici de les obres de manteniment i millora que siguin necessàries. Caldrà, a més, pel que fa als camins, mantenir-los oberts i accessibles.

f) En l'obertura de camins i en l'estesa de xarxes d'infraestructura de servei local, s'aprofitaran els canals de pas i els corredors existents i se seguiran les actuals vies de comunicació procurant mantenir la unitat de les explotacions i mirant d'evitar la fragmentació dels camps.

3. L'autorització dels projectes de transformació del sòl que hagin d'afectar el paisatge rural requerirà la redacció d'un estudi d'impacte i integració paisatgística i l'emissió del corresponent informe preceptiu de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, competent en matèria de paisatge.

4. Els departaments competents han d'establir programes d'ajuts i incentius per tal que l'observança de les condicions paisatgístiques que assenyala aquest article no gravin significativament l'activitat agrària.

Article 6.3 Condicions generals per a les edificacions aïllades

1. Les edificacions que s'ubiquen separades dels assentaments urbans són alteracions potencials al paisatge existent i, sense perjudici de les regulacions motivades per altres objectius, convé que estiguin subjectes a regulacions d'ordre paisatgístic.

2. A l'efecte d'aquest article, es consideren edificacions aïllades les que es poden construir en sòl no urbanitzable a l'empara del que estableix l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i també aquelles altres que estaran aïllades de fet encara que s'ubiquin en peces de sòl que es classifiquen com a urbanitzables o urbanes amb la finalitat de possibilitar la implantació de l'ús i la construcció, en no estar aquests compresos entre els admissibles en sòl no urbanitzable.

3. Les edificacions aïllades podran, segons els casos, seguir les estratègies següents d'integració en el paisatge:

   - harmonització
   - mimesi / ocultació
   - monumentalització

   L'estratègia d'harmonització és preferent i pretén que les noves edificacions s'integrin en el paisatge com a components positius, o com a mínim neutres, pel que fa a la qualitat d'aquest paisatge.

   L'estratègia d'ocultació és la indicada en aquells casos en què no és possible assolir un grau acceptable d'harmonització i la integració només és possible adoptant les mesures adequades per a ocultar o fer escassament perceptible la imatge de la implantació. Aquesta estratègia pot complementar, quan convingui, la

d'harmonització.

Excepcionalment es podrà optar per l'estratègia de monumentalització, que pot ser indicada per a determinades construccions en què la seva imatge hagi de passar a ser un component principal del paisatge.

4. En defecte de regulacions específiques per a les diferents unitats de paisatge establertes per les directrius de paisatge derivades dels catàlegs, les edificacions hauran de complir les condicions que s'assenyalen a la disposició transitòria primera, sense perjudici del compliment de les normes contingudes en plans urbanístics quan siguin més restrictives o específiques.

5. Les edificacions que pel seu caràcter optin per l'estratègia de monumentalització no estaran subjectes a les limitacions assenyalades a la disposició transitòria primera, sense perjudici de l'observança de les distàncies i servituds i d'altres condicions establertes amb criteris funcionals, de seguretat i ecològics. L'autorització d'aquestes edificacions requerirà un informe preceptiu de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de paisatge. En defecte de valoracions de major rang, l'apreciació que l'edificació segueix una estratègia d'integració per monumentalització la farà l'ens que hagi de donar la llicència.

6. Els projectes de construccions destinades a activitats agrícoles, ramaderes, d'explotació de recursos naturals o, en general, rústiques, s'han de sotmetre al procediment regulat per l'article 48 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) si en el seu conjunt superen algun dels següents paràmetres:

   - Ocupació en planta 500 m²
   - Sostre 1.000 m²
   - Alçada total 10 m

7. Aquelles edificacions compreses entre les autoritzables segons el que determina l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), que per motius funcionals inevitables hagin de situar-se en una ubicació en la qual pels seus requeriments de forma no pugui complir algunes de les condicions establertes, utilitzarà els mitjans adequats, en especial l'arbrat i les barreres visuals vegetals, per a assolir un grau d'integració acceptable en el paisatge.

8. Totes les anteriors condicions per a la integració paisatgística de les edificacions aïllades de nova planta són també d'aplicació en els procediments de renovació, rehabilitació o reconstrucció de les ja existents.

Article 6.4 Estudis d'impacte i integració paisatgística

1. Per a l'atorgament de llicències de moviments de terres, de construcció d'infraestructures i d'edificació i instal·lació d'aquells elements que hagin de tenir una presència visual rellevant en el territori, s'incorporaran al projecte tècnic que ha d'acompanyar la sol·licitud d'autorització els estudis necessaris per a mostrar-ne la inserció en el paisatge i que permetin avaluar-ne els efectes. En aquells casos en què l'autorització requereixi prèviament l'aprovació d'un instrument

urbanístic, aquest ja inclourà un estudi paisatgístic adequat al tipus de determinacions pròpies de l'instrument.

2. Els estudis a què es refereix aquest article es corresponen, en contingut i finalitat, amb l'estudi d'impacte i integració paisatgística a què fan referència l'article 48.1.b del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i la Llei 8/2005 de protecció, gestió i ordenació del paisatge i les normatives que les desenvolupen. En els casos en què calgui la tramitació dels subsegüents informes d'impacte i integració paisatgística s'efectuarà d'acord amb allò que estableixen les lleis esmentades, els instruments que les desenvolupin i la disposició transitòria tercera d'aquestes normes.

3. Als efectes del que estableix l'apartat 1 i d'acord amb l'article 6.7, a més de les infraestructures que per la seva naturalesa siguin visualment rellevants, s'entendrà que també ho són totes les edificacions de localització aïllada, incloses aquelles motivades per les activitats agrícoles, ramaderes i primàries en general, els grans equipaments comercials i també aquelles situades en les franges exteriors dels nuclis urbans, en especial aquelles que per la seva envergadura –volum, alçada, longitud de façana– puguin tenir una presència important en la futura imatge del nucli urbà. També s'han de considerar visualment rellevants aquelles actuacions d'urbanització o d'edificació formalment diferenciades de les àrees urbanes que s'admetin en sòl de protecció territorial o preventiva.

4. L'estudi d'impacte i integració paisatgística partirà d'una anàlisi estructural i formal del paisatge existent i comprendrà com a mínim un mapa de visibilitat amb les conques visuals dels elements en estudi, seccions i alçats territorials de la implantació dels edificis i del moviment de terres necessari, imatges simulades de les vistes principals dels nous edificis o construccions presentades en el seu context paisatgístic, com també l'explicació de les solucions complementàries d'integració adoptades: materials, colors, vegetació,...

5. Quan a criteri de l'administració que ha d'emetre l'informe, o ha de concedir la llicència, la integració paisatgística no sigui satisfactòria, es denegarà l'aprovació o l'autorització en aquells casos en què es consideri que no hi ha cap fórmula raonable que solucioni els problemes constatats. En els altres casos, s'ha de requerir al promotor de la construcció, edificació o instal·lació per a què introdueixi les esmenes necessàries per tal que la integració sigui satisfactòria. La resolució de l'administració ha d'especificar els aspectes a modificar del projecte per a fer-lo paisatgísticament acceptable.

6. Els elements de referència per a l'avaluació del grau d'integració paisatgística són les disposicions al respecte que estableixen aquestes normes, les directrius del paisatge quan s'incorporin al Pla i les normes que es continguin en els instruments de planejament urbanístic.

Article 6.5 Les edificacions agràries en el paisatge rural

1. El Pla reconeix que les activitats agràries han estat constructores del paisatge rural que coneixem i que, com a bé col·lectiu, cal que es preservi el seu nivell de qualitat. Amb aquesta finalitat, el Pla estableix condicions per tal que les

edificacions motivades per aquestes activitats siguin coherents amb els valors de paisatge que l'agricultura, la ramaderia i la silvicultura contribueixen a crear.

2. Les edificacions i instal·lacions agràries, quan no estiguin integrades en un nucli urbà, han de complir, a banda de les condicions que estableixen les presents normes, la normativa urbanística i les directrius de paisatge que aporta el Pla Territorial Parcial de les Comarques Gironines, així com la legislació vigent per a les edificacions aillades i requeriran, per a ésser autoritzades, la incorporació al projecte d'un estudi d'impacte integració paisatgística, el contingut del qual estableix el Reglament de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge.

3. El contingut de l'estudi d'impacte i integració paisatgística de les edificacions agràries, que pot formar part del projecte bàsic de l'edificació, s'adequarà a la transcendència visual que pugui tenir l'edificació, comprendrà, com a mínim:

   - Recull d'imatges de l'edificació des d'un conjunt de punts representatius de la seva percepció en el territori que permetin avaluar l'impacte visual, derivat del seus emplaçament i volumetria, en el paisatge.
   - Propostes de tractament de façanes i cobertes.
   - Mesures complementàries d'integració: vegetació, arbrat,...
   - Memòria explicativa i justificativa de la integració paisatgística proposada.

4. Quan en funció de les característiques de les diverses àrees o unitats de paisatge s'haguessin establert condicions específiques o s'haguessin homologat prototipus per a les diverses necessitats d'edificacions agràries, l'estudi d'impacte i integració paisatgística podrà limitar-se a expressar la subjecció a les esmentades condicions o prototipus de l'edificació.

5. En defecte de determinacions específiques sobre edificacions agràries referides a àrees o unitats de paisatge, els plans d'ordenació urbanística municipal podran establir-les dins l'àmbit del municipi. En tot cas, el planejament municipal ha d'establir les pautes d'integració formal i funcional de les edificacions i usos agraris que s'hagin de produir en contigüitat o en l'entorn immediat dels nuclis urbans.

6. Les edificacions d'agricultura i ramaderia intensives (hivernacles, granges,...) que s'hagin d'ubicar en sòl de protecció especial incorporaran a l'estudi d'impacte i integració paisatgística les consideracions relatives a la seva inserció en l'entorn territorial d'acord amb el que assenyala l'article 2.7, l'abast de les quals s'adequarà a la importància de la implantació i a les condicions de l'entorn on s'ha d'ubicar.

Article 6.6 Corredors de protecció paisatgística

1. Les infraestructures de transport constitueixen corredors visuals de primer nivell en tant que fan possible el pas d'un nombre elevat d'observadors. Alhora son àrees especialment exposades a la degradació paisatgística. Un criteri bàsic del Pla haurà de ser el de garantir la preservació de la qualitat paisatgística dels entorns de les vies de comunicació com a portes d'accés al sistema urbà.

2. El Pla defineix uns corredors de protecció paisatgística constituïts per aquelles franges especialment exposades visualment que es situen a banda i banda de les infraestructures de transports que travessen el sòl no urbanitzable i en les quals es limita la localització de determinades activitats i usos que podrien contribuir a la seva degradació paisatgística.

3. Dintre de la zona delimitada com a corredor de protecció paisatgística només s'admetran les actuacions d'interès públic següents:

   - La reconstrucció i rehabilitació de les masies i les cases rurals que calgui preservar i recuperar per raons arquitectòniques, històriques, mediambientals, paisatgístiques o socials, directament vinculades a explotacions de recursos naturals, amb els requisits fixats pels articles 50 i 51 de la Llei d'Urbanisme de Catalunya (Decret Legislatiu 1/2005 pel qual s'aprova el Text Refós de la LUC).

   - Les activitats, edificacions i instal·lacions pròpies de l'agricultura a cel obert, la ramaderia i la silvicultura extensives.

   - Les infraestructures d'accessibilitat.

   - Les instal·lacions i les obres necessàries per a serveis tècnics com les telecomunicacions, la infraestructura hidràulica general, les xarxes de subministrament d'energia elèctrica, d'abastament i subministrament d'aigua i de sanejament, i les altres instal·lacions ambientals d'interès públic que siguin de caràcter lineal o puntual.
   - L'obertura o recuperació de vies d'accés, camins i dreceres.

   - Les estacions de subministrament de carburants i de prestació d'altres serveis de la xarxa viària.

   - Les actuacions relacionades amb restes arqueològiques d'interès declarat, aqüífers classificats, zones vulnerables o zones sensibles declarades de conformitat amb la legislació vigent, jaciments paleontològics o punts geològics d'interès.

4. Es podran admetre altres usos i activitats previstos per la Llei d'Urbanisme (Decret legislatiu 1/2005), sempre i quan es demostri de manera raonada que no existeixen alternatives de localització, siguin considerats d'interès públic per l'Ajuntament i es justifiqui, mitjançant el corresponent estudi detallat de les visibilitats, que l'actuació en cap cas seria visible des de la infraestructura a la que es refereix el corredor de protecció paisatgística sense que s'alterin la topografia i el recobriment actual del terreny.

5. En el cas de que es prevegi la construcció de noves vies de comunicació no previstes en aquest Pla, caldrà incorporar els corredors de protecció paisatgística corresponents a la nova infraestructura. Així mateix, els municipis a través del seu planejament general o de plans especials podran designar nous corredors de protecció paisatgística per a vies de comunicació no contemplats pel PDU.

Article 6.7 Zones urbanes d'especial atenció paisatgística

1. Es defineixen com a façanes urbanes d'especial atenció paisatgística aquells fronts de façana situats a les franges exteriors o travesseres urbanes dels nuclis urbans, actuals o previstos, que per la seva elevada exposició visual poden ser significatives per a la qualitat paisatgística del seu entorn.

2. Les franges delimitades com a façana urbana d'especial atenció paisatgística en els sectors de sòl urbanitzable o sòl urbà no consolidat s'hauran de destinar necessàriament a zona verda, que s'haurà de dissenyar amb criteris d'integració paisatgística i d'apantallament de les noves edificacions.

3. Dintre de les propostes d'integració paisatgística, les solucions adoptades hauran de prioritzar la utilització de la vegetació i la creació de microrrelleus enjardinats, amb espècies i patrons similars als existents a la zona, com a elements d'apantallament.

4. El planejament derivat afectat per zones urbanes d'especial atenció paisatgística haurà d'anar acompanyat en el moment de la seva aprovació inicial d'un Estudi d'Integració i Impacte Paisatgístic d'acord amb el que s'especifica en el punt 2 de l'article 6.4. Aquest Estudi d'Integració i Impacte Paisatgístic podrà concretar la delimitació de l'àrea definida com a façana urbana de protecció paisatgística sense que això suposi en cap cas una reducció significativa de l'àmbit i, necessàriament haurà d'establir les mesures d'integració paisatgística específiques per a la zona verda d'apantallament i per a les edificacions situades en la franja edificable paral·lela a l'àrea de façana de protecció paisatgística.

5. En les zones urbanes d'especial atenció paisatgística que afectin a sòls urbans, els Ajuntaments aprovaran plans especials d'adequació paisatgística de les edificacions situades en les franges exteriors del nucli urbà.

Article 6.8 Condicions que han de complir les edificacions aïllades en el medi rural en absència de directrius de paisatge.

Les edificacions aïllades compliran les condicions que s'estableixen en aquesta disposició, les quals seran d'obligat compliment de manera indefinida en aquells aspectes en què les Directrius de paisatge de les Comarques Gironines no estableixin una regulació alternativa.

a. Implantació
   Atès que una adequada implantació contribueix significativament a la integració paisatgística, s'avaluaran diverses alternatives d'emplaçament, sempre en la mateixa parcel·la i se seleccionarà la més adient amb relació al paisatge.

b. Perfil territorial
   S'han de preservar les línies del relleu que defineixen els perfils panoràmics i s'evitarà la localització d'activitats sobre els punts prominents, els careners i les cotes més altes del territori, on la projecció de la silueta de l'edificació en la línia d'horitzó modifiqui el perfil natural perceptible del paisatge.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió d'Urbanisme de Catalunya

c. Proporció
Les implantacions han de ser proporcionades a la dimensió i escala del paisatge, de manera que s'evitin o es fraccionin aquelles que per la seva grandària constitueixen una presència impròpia i desproporcionada.

d. Pendent
En totes les intervencions s'evitarà ocupar els terrenys amb major pendent. Quan siguin necessaris anivellaments, es procurarà evitar l'aparició de murs de contenció de terres, i se salvaran els desnivells amb desmunts o talussos amb pendents que permetin la revegetació. Per tal de minimitzar l'impacte visual, les edificacions si és viable segons la destinació i l'ús a que es destini, s'esglaonaran o es descomposaran en diversos elements simples articulats evitant la creació de grans plataformes horitzontals que acumulin en els seus extrems importants diferències de cota entre el terreny natural i el modificat.

e. Parcel·la
La correcta inserció en el medi rural de qualsevol implantació requereix que aquesta ocupi la mínima part possible de la parcel·la, i que la resta mantingui el caràcter d'espai rural no artificialitzat que ha d'actuar de coixí amb l'entorn no transformat, tot i que s'admeten les actuacions necessàries per donar un correcte tractament als límits de la implantació.

f. Distàncies
Les edificacions se separaran, sempre que sigui possible i sense perjudici d'allò que estableixi la normativa sectorial, com a mínim 100 m de les lleres dels rius, rieres i barrancs. Així mateix, se separaran dels marges de les infraestructures lineals de comunicació, un mínim de 50 m de les vies locals, 100 de les generals i 150 de les autopistes, autovies i vies convencionals amb doble calçada. La distància de separació a vies ferroviàries serà de 100 m. Aquestes distàncies que es consideren com els mínims desitjables es podran disminuir justificadament en aquells casos d'edificacions agràries o d'interès públic de necessària ubicació en una parcel·la, en què la configuració del territori les faci inabastables.

g. Façanes i cobertes
Serà obligatori el tractament com a façana de tots els paraments exteriors de les edificacions sigui quina sigui la seva finalitat i com a materials d'acabament només s'utilitzaran aquells que presentin colors i textures que harmonitzin amb el caràcter del paisatge i no introdueixin contrastos estranys que desvaloritzin la seva imatge dominant.

h. Vegetació
Es recomana la utilització de vegetació, i en concret d'arbrat, amb espècies i plantacions pròpies del lloc per a facilitar la integració paisatgística de l'edificació.

Article 6.9 Tanques.

En tot allò que no sigui regulat de manera alternativa o més específica per les Directrius del paisatge de les Comarques Gironines, les tanques de finca, parcel·la o recinte dins l'àmbit dels espais oberts compliran les condicions que s'estableixen en aquest article per tal que els pugui ser atorgada la llicència preceptiva a què obliga l'article 179 del Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya (Decret Legislatiu 1/2005).

a) La construcció de tanques en els espais oberts ha de limitar-se a aquells casos en què siguin imprescindibles en funció de l'ús i les circumstàncies del lloc. El Pla recomana, quan sigui funcionalment possible, la utilització d'altres sistemes que la tanca per l'assenyalament del límit de la propietat o de l'àmbit de l'activitat.
b) Amb les excepcions de l'apartat i) no s'admetran tanques d'obra, llevat dels murs de pedra seca d'alçada no superior a 90 cm.
c) Les tanques podran ser de vegetal viu o de materials que permetin la transparència en tota la seva alçada.
d) Les tanques transparents podran complementar-se amb vegetació pròpia de l'entorn per aconseguir el grau d'opacitat que es desitgi.
e) Les tanques tindran un tractament regular i homogeni en tota la seva longitud.
f) Els materials manufacturats utilitzats en les tanques tindran colors discrets per tal que s'integrin bé en el fons cromàtic del lloc.
g) Sempre que no sigui incompatible amb l'activitat que motivi la necessitat de tanques, aquestes permetran el pas de la petita fauna terrestre pròpia del lloc.
h) Les tanques d'obra existents i les que preveu l'apartat i) es tractaran amb superposicions de vegetació viu per tal de millorar la seva integració en el paisatge.
i) Només s'admeten tanques d'obra o opaques en general en aquelles parcel·les on per motius de seguretat calgui garantir la impossibilitat d'accés o de vistes i no existeixin altres fórmules de tancament que puguin garantir-ho.

L'administració competent exigirà el compliment d'aquestes condicions per a la concessió de la llicència corresponent, sense perjudici de les determinacions més restrictives o més específiques que continguin els plans d'ordenació urbanística.
En el cas de les tanques que afectin a sòls de protecció especial d'interès connector, en el moment de concedir la llicència caldrà, a més, avaluar els impactes que aquesta pugui tenir sobre la connectivitat ecològica i establir les mesures preventives, correctores o compensatòries adients.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera
Determinacions en matèria aeroportuària

En compliment de l'informe sobre el Pla director urbanístic del sistema urbà de Girona (PDUSUG), emès per la Dirección General de Aviación Civil, el Pla recull en aquesta disposició les següents prescripcions d'obligat compliment, sense perjudici de la resta de disposicions de la normativa sectorial aplicable, al contingut de la qual aquestes prescripcions resten en tot moment sotmeses:

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió d'Urbanisme de Catalunya

1. Normativa sectorial aplicable
   D'acord amb l'establert a l'article 1.3 de la normativa del pla, són d'obligat compliment totes les disposicions de la normativa sectorial aplicable en matèria aeroportuària, tant la vigent en el moment de l'aprovació del pla com la que s'aprovi amb posterioritat. En cas de contradicció amb qualsevol disposició del planejament territorial prevaldrà l'establert per la normativa estatal en matèria aeroportuària.

2. Sistema general aeroportuari
   El Pla director urbanístic del sistema urbà de Girona respecta el contingut i les determinacions del Pla director de l'aeroport Girona-Costa Brava, les quals prevalen en tot cas sobre les del PDUSUG en cas d'incompatibilitat o interferència amb els usos relacionats amb l'explotació de l'aeroport dins la Zona de servei aeroportuari.

   El PTPCG delimita com a Sistema general aeroportuari l'àmbit de la Zona de servei aeroportuària assenyalada pel Pla director de l'aeroport Girona-Costa Brava mitjançant coordenades UTM. La delimitació d'aquest àmbit en el Pla director de l'aeroport prevaldrà en tot cas si s'apreciés falta de coincidència amb la transcripció que fa el PDUSUG. El planejament urbanístic que desenvolupi el pla territorial qualificarà aquesta àrea con Sistema general aeroportuari.

   El PDUSUG impedeix que els POUM dels municipis qualifiquin com a sòl urbanitzable, l'Àrea de cautela establerta pel PD de l'aeroport Girona-Costa Brava. Aquesta Àrea només podrà ser transformada amb la finalitat d'ampliar la Zona de servei aeroportuària.

   Per a l'execució de noves infraestructures de transport públic dins de la Zona de servei aeroportuari i de l'Àrea de cautela, cal que AENA acrediti que aquestes actuacions no suposen una interferència o perturbació en el desenvolupament i execució de les activitats aeroportuàries i de transport aeri previstes en el Pla director de l'aeroport, com també que no afecta a la seguretat d'operació del aeroport.

3. Afectacions acústiques sobre el territori
   No es consideren compatibles els usos residencials, ni els dotacionals educatius o sanitaris en els terrenys de qualsevol règim urbanístic, afectats per les corbes isòfones que figuren en el Pla director de l'aeroport Girona-Costa Brava o les envolupants sòniques que siguin d'aplicació segons la normativa estatal vigent.

   En sòls urbans consolidats i no consolidats no es consideren compatibles les modificacions urbanístiques que suposin un augment del nombre de persones afectades pel que fa als usos residencials, educatius i sanitaris.

   Per a la consolidació del sòl urbà no consolidat i per a la concessió de llicències d'edificació en qualsevol zona afectada per l'empremta sonora és necessària la insonorització de les construccions conforme al document bàsic DB-HR Protecció del Soroll del Codi Tècnic d'Edificació. Les despeses d'insonorització no són a càrrec del titular de l'aeroport.

4. Afectacions i servituds aeronàutiques
En compliment de la legislació vigent en matèria d'aeroports i navegació aèria, el planejament urbanístic dels municipis afectats ha de respectar totes les prescripcions legals establertes. En el moment de l'aprovació definitiva del Pla, les àrees afectades per les zones de servei aeroportuari, les zones d'afeccions acústiques i les zones de servituds aeronàutiques i d'instal·lacions radioelèctriques de l'aeroport de Girona-Costa-Brava amb incidència sobre l'àmbit del Pla director urbanístic del sistema urbà de Girona són les representades a la cartografia especifica que forma part de la documentacio del Pla.

5. Alçada de les edificacions
Els instruments urbanístics hauran d'establir l'alçada màxima de les edificacions que es puguin construir en les zones de servituds aeronàutiques legals corresponents a l'aeroport Girona-Costa Brava, de manera que cap volum ni element o instal·lació de l'edificació pugui sobrepassar l'alçada de la superfície limitadora de les servituds aeronàutiques corresponents a cada ubicació, llevat que mitjançant un estudi aeronàutic de seguretat s'acrediti, a judici de l'Agencia Estatal de Seguridad Aérea (AESA), que no es compromet la seguretat ni queda afectada de manera significativa la regularitat de les operacions aeronàutiques.

A efectes de verificar el compliment d'aquesta disposició es requerirà, prèviament a l'aprovació dels instruments urbanístics, un informe preceptiu i vinculant de la Dirección General de Aviación Civil (DGAC), com també, prèviament a l'autorització de construcció o instal·lació, resolució favorable d'AESA. En cas de vulneració de les servituds aeronàutiques el promotor haurà d'incorporar el corresponent estudi aeronàutic de seguretat que demostri que no es compromet la seguretat ni queda afectada de manera significativa la regularitat de les operacions de les aeronaus, que hauria d'esser aprovada per l'Agència Estatal de Seguridad Aérea (AESA).

En cas que les limitacions derivades de les servituds aeronàutiques vigents en el moment d'aprovació d'aquest Pla no permetessin materialitzar la totalitat dels aprofitaments que estableixin els plans urbanístics que el desenvolupin, aquesta circumstància no donarà lloc a indemnització per part del Ministerio de Fomento, ni del gestor aeroportuari, ni del prestador del serveis de navegació aèria.

6. Activitats que poden suposar un perill per a les operacions aèries
Els usos i instal·lacions que s'ubiquin a l'entorn de l'aeroport no han d'emetre fum, pols, boira o altres fenòmens en nivells que puguin constituir un risc per a les aeronaus. Així mateix, han de minimitzar el risc d'atracció d'aus i evitar que puguin ser usades com a refugi per aquestes.

Segona
Determinacions complementàries d'ordre ambiental

1. Els plans i projectes que puguin afectar el connector ecològic d'Aiguaviva-Fornells han de considerar especialment la seva afecció sobre la funcionalitat d'aquest i adoptar les mesures preventives i/o compensatòries necessàries. Així mateix, els documents d'avaluació ambiental d'aquests plans i projectes han de justificar la idoneïtat de les mesures esmentades; a tal efecte, es

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió d'Urbanisme de Catalunya

prendrà com a àrea d'estudi la globalitat del connector definit al PDUSUG, es consideraran els impactes sinèrgics i acumulatius del conjunt d'actuacions existents i previstes en la totalitat d'aquest espai i es garantirà una coordinació adequada amb les solucions aportades per la resta de plans i projectes de la zona.

2. La formalització del connector entre els espais de la xarxa Natura 2000 del riu Ter i les Gavarres que es localitza al nord del sector de Montjuïc, al municipi de Girona, ha de mantenir una amplada suficient per garantir-ne la funcionalitat, englobar el sòl afectat per una antiga extracció contigu a Pedret i assolir el màxim perímetre de contacte amb l'espai de les Gavarres.

3. Quan es donin els supòsits previstos pel Pla d'infraestructures de transport de Catalunya per a la implantació d'un tramvia Girona-Olot, es definiran mitjançant l'instrument urbanístic adequat la reserva de sòl necessària i les condicions per a una correcta inserció territorial d'aquesta infraestructura en la comarca.

4. Les propostes viàries i tramviàries que mitjançant els instruments adients i en el marc de l'objectiu ambiental del canvi nodal es defineixin per a aquest territori s'han d'entendre com coherents amb els objectius del pla director i aquest s'hi adaptarà si és necessari.

5. D'acord amb les determinacions del PITC i la seva avaluació ambiental, la variant de Llambilles ha de restar condicionada als resultats de l'estudi ambiental previ del corredor per a determinar la necessitat de l'actuació "desdoblament entre Girona i Llagostera", atès que és una actuació prevista en la 2a fase del PITC.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

El Pla director és plenament vinculant des del moment de la publicació de la resolució de la seva aprovació definitiva, per a tots els plans d'ordenació urbanística municipals, i per al planejament derivat dels quals l'acord d'aprovació provisional sigui posterior a l'entrada en vigor del Pla director.

DISPOSICIÓ FINAL

El Pla Director Urbanístic del Sistema Urbà de Girona entra en vigor el dia de la publicació de l'acord de la seva aprovació definitiva al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.